

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
Tiimityö Kathleen Swadling, Australia	2
Ryhmädynamiikka David Lithincum, Yhdysvallat	6
Opintoryhmien arvo Sheila Keene Lund, Yhdysvallat	11
Saamamme kutsu Preston Thomas, Yhdysvallat	13

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Apulaistoimittajat **James Woodward, Alain Cyr, David Graves**

TBandG@comcast.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Käännöskoordinaattori **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Leena Kari, Jouni Nurmi, Risto Mäntynen ja Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Gaétan Charland** – Kanada

gaetan.charland3721@videotron.ca

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Mark Kurtz** – USA

makurtz04@maplenet.net

Sihteerit – **Susan Owen** – USA

susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA

documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@designnd.com.au

Konferenssikomitea – **Phil Taylor** – USA

philtaylor@mindspring.com

Opintoryhmäkomitea – puheenjohtaja **James Woodward** – USA

ubstydgroups@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Michael MacIsaac** – Ruotsi

mmacisaac@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta

chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, UAI Journalin lukijatoverit

Journalin tässä numerossa pääaiheenamme on johtajuus kohdistuaksemme huomion tulevaan johtajuusseminaariin Chicagossa 13.–17.7.2011. Sana johtajuus jo sinänsä tuo tullessaan monen moisia tunnereaktioita itse kussakin. Joka kerta kun sana johtajuus mainitaan, asetamme kysymyksen koskien itseämme ja henkilökohtaista johtamiskykyämme. Asetamme kysymyksen siitä, onko johtaminen itsellemme luontevaa, miten asetumme johtajan rooliin – siitä riippumatta, millaisissa tilanteissa johtamisen tarve nousee esiin. Johtajuudella voi kuitenkin olla monia ilmenemismuotoja. Kriisitilanne ei ole välttämätön johtajan ilmaantumiselle eikä johtajantaitojen kehittymiselle, vaan minkä tahansa johtajuustoimen filosofia määräytyy kahdesta näkökulmasta: tapahtuma tai muutos. Vaikka kummallekin on moninainen määrä määritelmiä, otan esille vain yhden.

Tapahtumajohtajuus antaa palkintoja ja lupauksia ponnistustemme vastineiksi. Se reagoi välittömiin omanvoitonpyyntöihimme, mikäli ne ovat tyydytettävissä sillä, että tehtävä tulee tehdyksi.

Muutosjohtajuus rakentuu merkityksen tarpeellisuudelle, ja sitä kiinnostavat tarkoituksiperät, arvot, moraalit ja etiikka, samalla kun se suuntaa pitkän aikavälin tavoitteita äsken mainittuja periaatteita kompromissaamatta.

Revelaation vaikutuksen toteutumisessa muutosjohtajuuden tulisi mielestäni olla pääfilosofiana, ja tapahtumajohtajuuteen tulisi turvautua, vasta kun perustukset on pystytetty ja dynaaminen tarkoituksiperä on yksilöity.

Muutosjohtajuuden idean kehittäjä James McGregor Burns vuonna 1978, ja myöhemmin sitä laajensivat professori Bernard Bass ynnä muut. Sen kummemmin Burns kuin Basskaan eivät tarkastelleet kouluja tai koulutusympäristöä, vaan pitivät työnsä pohjana pikemminkin poliittisia johtajia, upseereita tai liike-elämän johtohahmoja. Vaikka tällaisesta johtajuudesta koulu- tai sivistystoimen oloissa on tehty vain muutama tutkimus ja vaikka muutosjohtajuuden määritelmä on yhä epämääräinen, tutkimusaineisto osoittaa, että muutosjohtajuudessa ilmenee samankaltaisuutta siitä riippumatta, esiintyykö sitä koulumaailmassa vai liike-elämän piirissä.

Yksi parhaista muutosjohtajuuden kuvauksista on professori Bernard Bassin, tämän idean kuuluisan edustajan, kynästä. Hän sanoo ytimekkäästi:

Johtajat ovat aidosti muutosjohtajia, kun he lisäävät tietoisuutta siitä, mikä on oikeaa, hyvää, tärkeää ja kaunista; kun he auttavat kohottamaan seuraajiensa tuloksiensaavuttamis- ja itsensä toteuttamistarpeita; kun he ruokevat seuraajissaan korkeaa moraalialia, kypsyyttä, ja kun he saavat seuraajansa ylittämään itsekkyytensä oman ryhmänsä, organisaationsa tai yhteiskuntansa hyväksi. Dalai lama on erinomainen esimerkki muutosjohtajuudesta.

Canberran-konferenssissa tiimityöstä pitämässään esityksessä ensimmäinen avustajamme Kathleen Swadling tunnistaa selkeällä tavalla, mikä on se yhteenkokoava tekijä, joka on työtehtävän onnistumisen kannalta välttämätön ja joka kulkee käsi kädessä muutosjohtajuusfilosofian kanssa. Kathleen kartoittaa maaston ja määränpään kysyessään: Minkälaisena *Urantia-kirjan* opetuksia noudattavana urauurtavana uskonnonharjoittajien ryhmänä näemme itsemme? Moniko meistä on tuntenut palvelukutsun seuraavan katkelman luettuaan: *Kuluvan aikakauden uskonnollinen baaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat bengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdyntyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. Sellainen uusi ja oikeamielinen moraalinäkemys on vetoava kaikkeen siihen, mikä ihmismielessä on hyvää, ja on oleva haasteena sille, mikä ihmisielussa on parasta.* [2:7.10]

Joka kerta tämän lainauksen lukiessani tunnen herätyksen mennä mukaan ja olla hyödyksi. Rakastan tätä haastetta!

Toinen artikkelimme, David Linthicumin *Ryhmädynamiikasta* tarkastelee sitä, millaista tiimityön energiaa tarvitaan, jotta ryhmä tai maailmankatsomus menestyisi. ”Koko universumi on erinomaisella tavalla organisoitunut sikäli, että jokaiselle tasolle on osoitettu johtajuus Paratiisista paikallisuniversumeihin saakka. Mainitaan jopa, että aina kun kaksi olentoa osoitetaan universumissa johonkin tehtävään, toinen heistä määrätään johtajaksi.” On järisyttävää saada tietää, että meillä on tilaisuus toisensa perään hioa johtajantaitojamme sen ikuisen tutkimusretken aikana, jolla etsimme Jumalaa.

Kolmas kirjoittajamme, Sheila Keen Lund, on tutkielmassaan *Opintoryhmien todellinen arvo* löytänyt sen oleellisen mekanismin arvon, joka kääntää edistykseen pyörää ilmoituksen hyväksi. Sheila määrittelee lisäksi tavoitteemme sanoessaan ”Tällä matkalla ei ole oikoteitä tai helppoja polkuja. Lyhyellä aikavälillä jokaisen jäsenen sydämessään ja mielessään hellimä edistys näkyy kasvavana kykynä rakkauteen, järjestöjemme kukoistuksena ja laajenemisena sekä ilmoituksen pariin etsittyvien väkimäärien kasvuna.” Jokaista meitä varten on johtajuushanke, ja se on yksinkertainen päivittäinen toimi siinä, että elää tätä filosofiaa..

Viimeiseksi: Oletko kuullut sen? – *Kutsumme – uusi ilmoitus Jeesuksesta ja hänen valtakunnastaan* – kuuntele tarkkaavasti, niin saatat kuulla, mitä Preston Thomas kuuli sellaista, joka sai hänet esittämään tämän provosoivan kysymyksen: ”Miten löydämme ja valitsem-

me itsellemme ihanteellisen ja parhaan palvelumuodon?” Ja kun itse asiassa kuulee kysymyksen julkitulon muotoutuvan uudelleen selkeäksi kutsuksi: ”Mil-laiseen palveluun Jumala meitä kutsuu?”

Kysymys, kun se lausutaan ääneen ja esitetään vilpittömästi herättää vastauksen sielussasi, ja jos aidosti haluat johtaa – **tai palvella**, tilaisuus siihen avautuu. Aivan kuten – ajatukset luovat energiaa, energia luo massaa, ja massa luo todellisuuden; samoin sinä heijastat Jumalan toimintaohjeen kuvaa.

Kukin näistä kirjoittajista on johdattanut johtamaan, ja sanomaansa hienosäätäänsä jokainen heistä seuraa muutosfilosofiaa. Ja painaessamme mieleemme heidän ihanteensa, haluamme ”kuunnella heidän meille esittämäänsä sanomaa ja uuttaa heidän johtajuusviisautensa omaan tilanteeseemme.” (Robert Bass).

Valaisevia ja miellyttäviä lukuhetkiä.

Kääntänyt Seppo Kanerva

Ryhmätyö

– kuinka pitkällä olemme uskonnonharjoittajien ryhmänä, joka tekee urauurtavaa työtä viidennen aikakauden hyväksi?

KATHLEEN SWADLING
Australia

Urantia-kirjaa lukiessani havaitsen, että kaikesta päätellen monien käsitteiden on tarkoitus toimia ikään kuin ponnahduslautoina. Esitetyt käsitteet ovat vain ideoita – niistä ei tule todellisia tai mielekkäitä, eikä niillä tosiasiasa ole todellista arvoa, ellei lukija/uskova niitä pohdiskele, omaksu ja pane toimeen. Ilman lukijan toimintaa sanat ovat vain sanoja – kuolleita, elottomia kirjaimia paperinpalasella, ellei hän sisimmässään tee tärkeitä päätöksiä poimiensa totuuksien suhteen; ideat pysähtyvät jollekin päätämättömyyden – inertian – älylliselle tasolle.

Minkälaisena *Urantia-kirjan* opetuksia noudattavana urauurtavana uskonnonharjoittajien ryhmänä näemme itsemme? Monet meistä ovat edenneet tähän vaiheeseen kirjaan kohdistuvan rakkautemme ja kiinnostuksemme vuoksi ja koska siihen kootut totuudet ovat suunnattomasti liikuttaneet meitä. Kokemamme hengelliset realiteetit ovat niin suuresti koskettaneet meidän sisäistä elämäämme, että tunnemme olevamme pakotettuja kehittämään itseämme ja koko maailmaa oppimalla lisää näistä opetuksista ja etsimällä tapoja levittää näitä opetuksia lähimmäisillemme kaikkialla maailmassa. Kuinka monessa meistä tämä kohta onkaan herättänyt kutsumuksen palvelukseen:

Kuluvan aikakauden uskonnollinen haaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisten yhdyntyneistä, nykyaikaisista kosmisen totuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. Sellainen uusi ja oikeamielinen moraalinäkemys on vetoava kaikkeen siihen, mikä ihmismielessä on hyvää, ja on oleva haasteena sille, mikä ihmisielussa on parasta. [2:7.10]

Tähän kirjaan sisältyy niin monia innostavia ja haastavia kutsuja. Juuri tuo ”uusi ja kiehtova elämisen filosofia”, josta meille kerrotaan, vie planeettamme viidennen aikakauteen, eikä kukaan tee sitä meidän

puolestamme. Meidän, vapaatahtoisten kuolevaisten olentojen, on itse keksittävä, miten se toteutetaan sillä todella evolutionaarisella, kokemuksellisella tavalla, joka meille on esitetty *Urantia-kirjassa*. Korkeuksien voimat ovat antaneet meille *Urantia-kirjan* muodossa suurenmoisen työkalun ja oppaan sekä kaiken sellaisen hengellisen avun, josta pystymme ylipäätään uneksimaan – mielen, Totuuden Hengen, Ajatuksensuuntaajat, suojelus enkelit jne. – ja Jeesus itsekin ennusti tämän nykyisen aikakauden, kun hän sanoi apostoleilleen:

Ja kun tämä valtakunta on saavuttanut täyden kukoistuksensa, olkaa vakuuttuneet siitä, ettei taivaassa oleva Isä jätä antamatta teille entistäkin laajempaa totuuden paljastusta ja entistäkin pitemmälle menevää vanhurskauden osoitusta, sillä onhan hän jo lahjoittanut tälle maailmalle sen, josta tuli pimeyden ruhtinas, ja sitten Aatamin, jonka jälkeen tulivat Melkisedek, ja näinä päivinä, Ihmisen Poika. Ja tällä tavoin Isäni on edelleenkin tuova julki armoaan ja osoittava rakkauttaan myös tälle pimeyden ja pahuuden maailmalle. [176:2.3]

Tämä vahvistaa sitä, mitä meille kerrotaan kappaleessa ”Lahjaksi annettu ilmoitus”, jossa sanotaan:

Uskonnollisen ilmoituksen esittämiskertoja on ollut monia, mutta vain viidellä niistä on ollut käänteentekevä merkitys. Nämä olivat seuraavat: [92:4.4] ...ja seuraavaksi luettelaa nämä viisi aikakausikohtaista ilmoitusta:

1. *Dalamatian opetukset*, siinä tuodaan esille Caligastia, josta tuli Jeesuksen sanoin pimeyden ruhtinas.
2. *Eedenin opetukset* – Aatami ja Eeva.
3. *Saalemin Melkisedek*
4. *Jeesus Nasaretilainen*
5. *Urantia-kirjan luvut*. Nämä luvut, joista tämä on yksi, muodostavat tuoreimman Urantian kuolevaisille totuudesta laaditun esityksen. [92:4.5–9]

Mutta sen perusteella, mitä olemme opiskelleet *Urantia-kirjasta*, me tiedämme, että Isän menetelmiin kuuluu se, että meidän annetaan ottaa itse selville monet yksityiskohdista. Joten kuinka me käytännössä kohtaamme ne haasteet, jotka kutsuvat meitä tuottamaan hengellisen renessanssin maailman ihmisten keskuuteen? On niin monia asioita, joita me kaikki voimme kuvitella tekevämme opetusten levittämiseksi niin yksilöinä kuin ryhminäkin, mutta jossakin vaiheessa meidän on alettava suhtautua vakavasti siihen, että uuden ilmoituksen pioneereina liitymme yhteen – edetäksemme hengen ja tarkoituksen ykseydessä ja toimiaksemme niiden ilmoituksenantajien hyödyllisinä käsinä ja jalkoina, jotka eivät vaivojaan säästelleet antaakseen meille viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen *Urantia-kirjan* välityksellä.

Ryhmätyön voimasta on sanottu: ”Älä koskaan epäile, ettei pieni ryhmä ajattelevia, asialleen omistautuneita ihmisiä voi muuttaa maailmaa. Itse asiassa sellainen vain siihen kykenee.” (Margaret Mead). *Urantia-kirja* esittää meille monia sellaisia ryhmätyöhön liittyviä haasteita ja oivalluksia, joita mielestäni on tutkittava ja jotka on ymmärrettävä pohiessamme sitä työtä, jota meidät on kutsuttu tekemään yhdessä. Meidän tulee ymmärtää jotakin niistä esteistä, jotka saattavat tulla tiellemme ja rajoittaa ryhmässä työskentelemiseen kohdistuvien ponnistuksiemme tehoa. Meille kerrotaan siitä luvussa 28:

Yksi tärkeimmistä kuolevaisena kokemanne elämänvaiheen aikana opittavista läksyistä on ryhmätyö. [Ja sana ”ryhmätyö” on korostettu.] Täydellisyiden sfäärejä kansoittavat ne, jotka ovat oppineet tämän taidon työskennellä yhdessä muiden olentojen kanssa. [28:5.14]

Lisäksi meille kerrotaan:

Universumien kaikista niistä ongelmista, joiden ratkaisu edellyttää kokemuksen ja soveltuvuuden tuoman viisauden käyttämistä, eivät mitkään ole älyllisten olentojen välisistä suhteista ja keskinäisistä yhdistymistä juontuvia tärkeämpiä. [28:5.13] [korostus kirjoittajan]

Sen perusteella, mitä olemme opiskelleet *Urantia-kirjasta*, me tiedämme, että se, että osaa työskennellä muiden kanssa, on yksi kuolevaisten evolutionaarisen, finiittisen, elämän tärkeimmistä piirteistä. Jos tutkimme tekstikappaletta, joka käsittelee Edentian koulutusmaailmoja luvussa 43, huomaamme, että tie ryhmätyön hallitsemiseen ja mainioiden tulosten saavuttamiseen sosiaalistumisessa on oleva pitkä ja vaikea. Konfliktit ovat vääjäämättömiä – se on epätaydellisen olemuksemme vuoksi selviö – mutta toisinaan tarvitsemme kasvuumme ristiriitaa. Tärkeät totuudet nousevat joskus pintaan konfliktin aikana. Meidän tulisi olla varuillamme, jottemme takerru liikaa siihen seikkaan, että konflikteja ilmenee aika ajoin, eikä meidän tulisi tosiaankaan murehtia liikaa sitä, ettemme ehkä osaa käsitellä niitä turhan hyvin – pikemminkin meidän tulisi jatkuvasti paneutua siihen,

kuinka osaamme käsitellä niitä seuraavalla kerralla paremmin, ja auttaa toisiamme oppimaan, kuinka kehitytään paremmiksi niiden selvittelyssä. **On kuitenkin anteeksiantamatonta, jos annamme konfliktin tuhota suhteen.**

Niiden meistä, jotka ovat päättäneet palvella ilmoitusta työskentelemällä ryhmissä, on opittava työskentelemään *tehokkaasti* ystäviemme kanssa. Meidän on opittava keskittymään yhteisiin tavoitteisiin, vaikka usein joudummekin kohtaamaan sen haasteen, että olemme eri mieltä rakkaiden ystäviemme kanssa. Kohdatessaan tuollaisia haasteita ystävyysuhteet joutuvat aitouden ratkaisevaan kokeeseen. *Urantia-kirja* antaa meille monta oppituntia tehokkaasta yhdessä työskentelystä. Jos me *Urantia-kirjan* lukijatiimeinä haluamme muuttaa maailmaa esittelemällä tämän kirjan ja sen opetukset ihmiskunnalle, meidän on aina muistettava älykkään ryhmätyön voima viisaaseen johtajuuteen yhdistyneenä. Meille kerrotaan:

Sivilisaatiossa on paljon, hyvin paljon sen varassa, että löytyy innostunutta ja tehokasta kuormankiskomisen henkeä. Painavaa taakkaa nostettaessa ei kymmenestä miehestä ole juurikaan enempää hyötyä kuin yhdestä, elleivät he nosta yhdessä – kaikki samalla hetkellä. Ja tällainen ryhmätyö – sosiaalisen yhteistyö – on johtajuuden varassa. [81:6.37]

Tehokkaan ryhmätyön ainesosiin kuuluu se, että ryhmän jäsenet ovat yhtä mieltä tavoitteista, ja se, että kukin ryhmän jäsen antaa arvoa muille ryhmän jäsenille ja ryhmän johtajille, hyväksyy heidät ja toimii yhdessä heidän kanssaan. Usein tämä tarkoittaa sitä, että meillä on edessämme sellainenkin haaste, että on oltava mukana jossakin, josta emme kenties ole samaa mieltä. Tuloksellisen yhteistoiminnan muutama merkittävä este piilee siinä, että monilla meistä on epäkypsä taipumus sekä kunnioittaa syvästi individualismia että olla luottamatta niihin, joilla on johtajuuden ominaisuuksia tai jotka ovat johtotehtävissä. Pysymme eliminoimaan ryhmän tehokkuuden, jos riitaannumme toistemme kanssa sen vuoksi, että toimintatapamme tai mielipiteemme ovat erilaisia.

Apostolit Natanael ja Tuomas ovat mielenkiintoisia malliesimerkkejä tehokkaasta ja tehottomasta ryhmätyöskentelystä. Viimeisissä kehotuksissaan ja varoituksissaan apostoleille Jeesus sanoi Natanaelille:

”Natanael, sen jälkeen kun sinusta tuli apostolini, olet oppinut elämään ennakkoluuloisuuden yläpuolella ja olemaan yhä suvaitsevampi. Mutta sinun on opittava vielä paljon lisää. Olet ollut tovereillesi siunaus sikäli, että vakaa vilpittömyytesi on ollut heille alituisena muistutuksena. Kun olen mennyt pois, saattaa käydä, että suorasukaisuudestasi muodostuu sellainen este, ettet tule toimeen veljesi kanssa, olivatpa nämä entisiä tai uusia. Sinun tulisi oppia, että hyvänkin ajatuksen julkituomista tulee sovittaa kuulijan älyllisen tason ja hengellisen kehityksen mukaiseksi. Vilpittömyydestä on valtakunnan työssä suurin hyöty, kun se kytkeytyy bienotunteisuuteen.” [181:2.21]

"Jos oppisit työskentelemään yhdessä veljesi kanssa, saattaisit päästä pysyvämpiin tuloksiin..." [181:2.22]

Jeesus sanoi Natanaelille myös: *"Jos siis palvellet minua koko sydämestäsi, pidä huolta siitä, että väsymätöntä kiintymystä osoittaen omistaudut tekemään kaikkesi, jotta veljilläni maan päällä olisi hyvä olla. Sekoita ystävyyttä neuvoihisi ja lisää rakkautta filosofiaasi. Palvele kanssaihmissiäsi, kuten minä olen sinua palvellut. Ole ihmisille uskollinen, niin kuin minä olen sinusta huolta pitänyt. Vähennä arvostelevuuttasi; vähennä sitä, mitä joiltakuilta ihmisiltä odotat, ja niin vähennät pettymyksesi määrää."* [192:2.11]

Huomatkaa, kuinka Jeesus kertoo Natanaelille: *"Jos oppisit työskentelemään yhdessä veljesi kanssa, saattaisit päästä pysyvämpiin tuloksiin..."* ja kuinka hän antoi täydelliset ohjeet siitä, miten tästä tulisi suvaitsevaisempi toveriensa suhteen.

Sen perusteella, mitä olemme lukeneet luvusta 192, tiedämme kuitenkin, että Natanael ei Helluntain jälkeen voinut työskennellä Pietarin ja muiden kanssa, koska hän vastusti evankeliuminjulistuksen muuttamista Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä kertovasta julistuksesta julistukseksi kuolleista nousseesta Jeesuksesta. Joten vaikka hän oli oikeassa *tosiasiain* osalta, häneltä jäi ymmärtämättä se olennainen *totuus*, että hänen oli uupumatta jatkettava tovereidensa kanssa työtä suuremman asian puolesta. Sanotaan jopa, että Natanael oli *kahdentoista apostolin joukossa vertaistaan vailla oleva nero* [139:6.4]. Jos hän olisi pysynyt ja työskennellyt tässä ryhmässä, jota opettaakseen Jeesus näki niin paljon vaivaa, hänen laajempi evankeliumisanoman ymmärryksensä olisi lopulta kenties vaikuttanut myönteisesti siihen suuntaan, jonka kristillinen liike tuli ottamaan. Niin kuinka kävikään: hän lähti yksin Intiaan ja teki epäilemättä paljon hyvää, mutta kuinka paljon enemmän hän olisikaan saattanut saada aikaiseksi, jos hän vain olisi ottanut vaarin kehotuksesta, jonka Jeesus nimenomaan hänelle antoi.

Kun Natanaelin oli vaikea työskennellä niiden mukana, joiden kanssa hän oli eri mieltä, Tuomas osoitti toisaalta enemmän suvaitsevaisuutta. Meille kerrotaan:

Kahdentoista apostolin kokouksissa Tuomas oli aina varovainen, ja hän puhui aina sellaisen menettelytavan puolesta, joka asetti turvallisuusnäkökohdat etusijalle, mutta jos hänen varovainen näkökantansa äänestettiin nurin tai hylättiin, hän oli aina ensimmäinen, joka lähti pelottomasti toteuttamaan päätettyä ohjelmaa. Kerran toisensa jälkeen saattoi sattua, että hän nousi vastustamaan jotakin hanketta sillä perusteella, että se oli hänestä ubkarobkea ja suurellinen; hän tapasi väitellä asiasta katkeraan loppuun saakka, mutta kun Andreas

sitten tapansa mukaan äänestyytti asiasta ja kun kaksitoista apostolia mahdollisesti olivat päättäneet tehdä juuri sitä, mitä hän niin sinnikkäästi oli vastustanut, Tuomas oli ensimmäisenä sanomassa: "No niin, mennäänpä sitten!" Hän oli hyvä häviöjä. Hän ei kantanut kaunaa eikä jäänyt lääkitsemään loukattuja tunteita. Ei ollut kerran eikä kahdesti, kun hän asettui vastustamaan sellaista, että Jeesuksen sallittiin asettua alttiiksi vaaralle, mutta kun Mestari sitten päätti ottaa sellaiset riskit, juuri Tuomas oli se, joka sai apostolit liikkeelle robkeilla sanoillaan: "Tulkaahan nyt toverit, menkäämme ja kuolkaamme hänen kanssaan." [139:8.8]

Voimme oppia paljon Tuomakselta, joka osoitti uskomatonta halua olla mukana yhteisessä ohjelmassa, vaikka hän ei ollut täysin samaa mieltä johtajiensa ja joukkueensa pelaavien tovereidensa valitsemista menetelmistä.

Urantia-kirjaa opiskelevat toverini, uskonnonharjoittajatoverini, jotka teette urauurtavaa työtä viidennen aikakauden hyväksi – eikö siis *olisi* suurenmoista, jos pystyisimme osoittamaan sielumme todellisen asenteen työskennellessämme toistemme kanssa. Kunpa voisimme oppia kukoistamaan ja kasvamaan sen pohjalta, mitä koemme toistemme kanssa, ja muodostamaan mahtavia, miehistä ja naisista koostuvia ryhmiä, jotka haluavat sitoutua työhön *Urantia*-ilmoituksen hyväksi. Oppikaamme tekemään yhteistyötä toistemme kanssa päästäksemme mielekkäisiin päämääriin. Pysykäämme yhtenäisinä keskittymällä yhteisiin tavoitteisiimme ja totutelkaamme pitkäaikaiseen työhön, joka taatusti on vaikeaa, mutta epäilemättä jännittävää ja palkitsevaa.

Yhteenvetona sanoisin, että minkä tahansa aidosti hengellisen, sisäisen elämän kokemuksen todellinen arvo määräytyy sen mukaan, missä määrin me tosiasiassa jaamme todellisen itsemme toistemme kanssa, missä määrin me aidosti rakastamme ja palvelemme tovereitamme ja pidämme yllä tuota rakkautta aikojen myrskyissä työskennellessämme ja kamppaillessamme toistemme kanssa suuremman asian puolesta. Luvusta 100 voimme lukea:

Uskonto ei ole menetelmä, jolla päästään paikalleen pysähtyneeseen ja autuaaseen mielenrauhaan, vaan se on heräte, joka panee asianomaisen valjastamaan sielunsa dynaamiseen palveluun. Se on koko minuuden pestautumista uskolliseen rakastavan Jumalan palvelukseen ja ihmisen palvelemiseen. [100:3.1] [korostus kirjoittajan]

Silloin kun uskovon panee liikkeelle hengen voima, joka ilmaantuu sen tuloksena, että vilpittömästi vihkiytyy noudattamaan Jumalan tahtoa, hengen hedelmät todella tulevat julki – sielu organisoituu DYNAAMISEEN PALVELUUN.

Viidennen aikakauden urauurtavien uskonnonharjoittajien toiminta**TAVOITE****Uuden ja vetovoimaisen elämänfilosofian muovaaminen *Urantia-kirjan* opetusten pohjalta*****Urantia-kirjaan* liittyvät ryhmät****Ryhmät ja asiat, jotka eivät liity *Urantia-kirjaan*****Vaihe 1 – Konkreettinen kirja ja mukaantulopiste uusille lukijoille****Julkaisija – *Urantia*-säätö**

- Tuoda kirja saataville
 - jakelu
 - käännökset
 - kirjamessut
- Vastaa lukijoiden tiedusteluihin
- Auttaa lukijoita saamaan yhteyden:
 - toisiin lukijoihin
 - veljesjärjestöihin
 - opintoryhmiin
- Varjelee tekstin muuttamattomuutta

Vaihe 2 – Opetusten ymmärryksen kehittäminen**Veljesjärjestöt –*****Urantia*-yhdistykset (UAI), Fellowshipin seurat**

- Koulutus – Kirjan opiskelemisen vaaliminen:
 - opintoryhmät
 - konferenssit
 - seminaarit
 - opintotilaisuudet
- Veljeys
 - veljessuhteiden vaaliminen
 - sosiaaliset ja ystävyysuhteet
- Johdannaisteokset
 - lukijoiden kannustaminen ja tukeminen johdannais-
teosten luomisessa
 - avustaminen niiden levittämisessä
- Opettajien ja johtajien kehittäminen
- Yhteydenpito-ohjelmat

Opintoryhmät – itsenäiset

- Kirjan opiskelemiseen omistautuneet
- Opettajien ja johtajien kehittäminen

Henkilökohtainen palvelutyö

Vaihe 3 – Opetusten vaikutus koko maailmassa**Laajempi uskovien yhteisö**

- Kristilliset ryhmät
 - Kiistakysymykset
 - Sosiaalinen palvelu
- Dogmit ja teologia
- Perinteiset uskomukset
- New Age -ryhmät
 - Ristiriitaiset oppijärjestelmät
 - Filosofoiden voileipäpöytä

Kristillisuus ei-kristillisissä kulttuureissa

- Intia
- Korea

Laajempi yhteiskunta

- Skeptikot
- Vakiintuneita uskontoja vastustavat uskonnot
- Tunnustukselliset ateistit
- Agnostikot
- Maallinen yhteiskunta
- Mielihyvän maaninen tavoittelu
- Materialismi

Kristilliset kulttuurit

- Juutalais-kristillinen historia – perinteinen ajattelutapa
- Näkyvyys tiedotusvälineissä
- Kiistanalaiset kysymykset
- Poliittinen korrektius
- Maallinen yhteiskunta

Ei-kristilliset kulttuurit

- Muslimit
- Buddhalaiset
- Hindut
- Sikhit
- Jainalaiset
- Šintolaiset
- Kungfutselaiset
- Primitiiviset

Sosiaaliset kysymykset

- Nuoruus
- Perhe-elämä
- Koulutus
- Poliitiikka
- Moraali ja etiikka
- Talous
- Tiede ja eugeniikka

Oikeanpuoleisen sarakkeen ylä- ja alapuolen välillä vallitsee keskinäinen palveluyhteys
Oikeanpuoleisen ja vasemmanpuoleisen sarakkeen välillä vallitsee saumaton yhteys

Tämän jälkeen toivoisin, että tarkastelisimme nyt yllä olevaa kaaviokuvaa, jonka olen koonnut esittäkseni

sen, kuinka itse näen ne erilaiset lähestymistavat, joilla saavutamme tavoittemme hengellisen renessans-

sin aikaansaamiseksi planeetallemme *Urantia-kirjan* ja sen opetusten avulla. Se, mikä meistä itse kunkin saa palvelemaan eri tehtävissä, on aina yksilökohtaista. Ja uskon vakaasti, että kukin meistä voi hyödyntää henkilökohtaista kutsumustaan, jotta palvelisimme ja työskentelisimme koordinoitusti ja yhteistyössä yhte-

nä valtavana, yhteiselle asialle omistautuneena lukija/uskovaryhmänä.

Kääntänyt Jouni Nurmi

Ryhmädynamiikan ja johtajuuden tarkastelua konferenssikokemuksen kannalta

DAVID LINTHICUM
Yhdysvallat

Wikipedian mukaan ryhmädynamiikka on ”– ryhmien tutkimista sekä myös ryhmäprosessista ja tarkoitettava yleistermi. Psykologian, sosiologian ja viestinnän tutkimuksen aloilla ryhmä tarkoittaa kahta tai useampaa henkilöä, joita sosiaaliset suhteet liittävät toisiinsa; (1) keskinäisen vuorovaikutuksensa ansiosta ryhmät kehittävät joukon dynaamisia prosesseja, jotka erottavat ne satunnaisista ihmisjoukoista. Näitä prosesseja ovat normit, roolit, suhteet, kehittyminen, yhteenkuulumisen tarve, sosiaalinen vaikutus ja vaikutukset käyttäytymiseen. Ryhmädynamiikan kenttään kuuluu ensisijaisesti pienryhmien käyttäytyminen. Ryhmät voidaan luokitella kokouma-, primaari-, sekundaari- ja kategoriaryhmiin.”

”Koska ihmiset kokoontuvat ryhmiin muista syistä

kuin tehtävän suorittamista varten, ryhmäprosessi tapahtuu toisentyypisissä ryhmissä, kuten henkilökohtaisen kasvun ryhmissä (esim. ihmissuhdekoulutusryhmissä, opintoryhmissä, rukouspiireissä). Näissä tapauksissa voi ryhmäprosessin asiantuntemusta omaava henkilö olla avuksi ”fasilitaattorina”.

”Ryhmän kehittymistä koskevia teorioita on useita. Alla olevassa mallissa on yhdistetty osia Jonesin (1973), Tuckmanin (1965) ja Banerin (1976) teorioista. Tässä mallissa tarkastellaan kutakin ryhmän kehitysvaihetta siinä mielessä, missä määrin ryhmän jäsenten kiinnostuksen kohteena on itse tehtävän suorittaminen ja missä määrin intressit kohdistuvat henkilösuhteisiin tässä prosessissa.” (2)

Vaihe Tehtävfunktiot

1	Orientoituminen
2	Järjestäytyminen tehtävän suorittamista varten
3	Tiedonkulku
4	Ongelmien ratkaiseminen

Henkilösuhdefunktiot

Testaus ja riippuvuus
Ryhmän sisäiset ristiriidat
Ryhmän yhteenkuuluvuus
Keskinäinen riippuvuus

Gerard M. Blair kirjoittaa artikkelissaan *Groups that Work*: ”Ryhmäprosessi johtaa yksinkertaisesti yhteistyöhengen, koordinaatioon sekä yhteisesti sovittuihin käytäntöihin ja tapoihin.” ”Ryhmien etuja ovat varsinkin kykyjen yhdistäminen ja innovatiivisten ratkaisujen tuottaminen mahdollisiin epätavallisiin ongelmiin; tapauksissa, joissa mitään vakiintunutta lähestymis- tai menettelytapaa ei ole, ryhmä hyötyy selvästi yksilöä laajemmasta osaamisestaan.” (2)

Blairin mukaan ryhmäprosessissa on neljä vaihetta:

- **Muodostumisvaihe** (*Forming*) – alkuvaihe, jossa ryhmän jäsenet kohtaavat toisensa ja jokainen käyttäytyy parhaansa mukaan; tässä vaiheessa esiintyy harvoin ristiriitoja ja ryhmät ovat yleensä varovaisia ja pidättyväisiä.
- **Kuohuntavaihe** (*Storming*) – seuraava vaihe, jossa ryhmän dynamiikka tyypillisesti alkaa vaikuttaa eli kuten Blair sanoo: ”– – jolloin helvetti pääsee irti – –”. Ryhmän jäsenet eivät ole juurikaan innokkaita viestimään keskenään,

koska ihmiset ovat yhä haluttomia puhumaan vapaasti.

- **Vakiintumisvaihe** (*Norming*) – tässä vaiheessa ryhmä alkaa käsittää, mitä hyötyä on työskentelemisestä yhdessä yhteisen päämäärän hyväksi; kehittyy uusi yhteistyön henki, ja jäsenet alkavat tuntea olonsa mukavaksi, työskentelytavat kehittyvät, ja ryhmä alkaa toimia yhtenäisenä ryhmänä.
- **Kypsän toiminnan vaihe** (*Performing*) – tässä viimeisessä vaiheessa ryhmä alkaa nähdä yhteistyön edut ja todelliset tulokset ovat mahdollisia. Jäsenet tuntevat olonsa miellyttävämmäksi, ja he ovat halukkaita vilpittömään ja avoimeen viestintään, ideoiden vaihtamiseen. Tässä vaiheessa ryhmän jäsenten välille muodostuu yhteenkuuluvuus ja he antavat tukea toisilleen ja ryhmän päätöksille.

Erilaiset ryhmät käyvät tietenkin eri tahdissa läpi

näitä vaiheita. Ryhmälle on usein viisasta nimittää fasilitaattori, joku ryhmän ulkopuolinen, joka on perehtynyt ja valmentautunut ryhmätoimintoihin ja niiden muotoutumiseen; tämä henkilö auttaa jäseniä siirtymään ryhmäprosessin vaiheesta toiseen.

Fasilitaattorin tehtävän tulisi kuitenkin olla lyhytaikainen. Kun ryhmä on edennyt ”vakiintumisvaiheeseen”, se pystyy hyvin jatkamaan eteenpäin omin neuvoin; fasilitaattorin tulisi palata ryhmään vain, jos ryhmä ajautuu avoimeen konfliktiin tai toimettomuuteen. On myös mahdollista, että ryhmän sisältä nousee esiin luontainen fasilitaattori, mikä olisi suotavinta. Luontainen fasilitaattori tunnustetaan usein yksimielisesti ryhmän johtajaksi.

Johtajuus on Wikipedian mukaan ”sosiaalisen vaikuttamisen prosessi, jossa henkilö kykenee saavuttamaan muiden henkilöiden avun ja tuen yhteisen tehtävän suorittamiseksi.” (3) ”Johtajuus on viime kädessä sitä, että ihmisille luodaan keino myötävaikuttaa jonkin tavallisesta poikkeavan aikaansaamiseen.” (4)

On olemassa useita teorioita, jotka koskevat johtajuuden eri aspekteja. Erään yleisen teorian, ns. ”piirreteorian” mukaan johtajuus on peritty piirre. ”Varhaisia tutkimusmenetelmiä käyttäen perehdyttiin yli sataan tutkielmaan, joissa esitettiin joukko luonteenpiirteitä, jotka erottivat johtajia ei-johtajista: älykkyys, hallitsevuus, sopeutumiskyky, sinnikkyys, rehellisyys, sosioekonominen asema, itseluottamus ym.” (5)

Wikipedia luotaa myös muita teorioita, joita ovat mm. ”funktionaalinen teoria”, ”transaktio- ja transformaatioteoria”, ”neoemergenttiteoria” ja ”ympäristöjohtajuusteoria”. Tässä artikkelissa ei ole kuitenkaan tarkoitus käsitellä kaikkia teorioita, eikä niiden hyviä tai huonoja puolia. Sanottakoon vain, että jokaisella teoriolla on oikeutuksensa, mutta edellä mainitut ominaisuudet: älykkyys, sopeutumiskyky, sinnikkyys, rehellisyys, sosioekonominen asema ja itseluottamus näyttävät olevan tehokkaan johtajan ylivoimaisesti tärkeimpiä piirteitä.

Johtamistyyli – yleisesti katsotaan, että on olemassa kolme selvästi erottuvaa johtamistyyliä: 1) autoritaarinen, 2) osallistuva ja 3) *laissez faire*. Autoritaarinen tyyli merkitsee sitä, että kaikki päätöksenteko on johtajan käsissä; se on eräänlaista diktatuuria. Osallistuva eli demokraattinen tyyli suosii päätöksentekoa ryhmässä; johtaja antaa määräyksiä vasta neuvoteltuaan ryhmän kanssa. Kolmas tyyli on *laissez faire* eli antaa mennä -johtamistyyli. Ranskan *laissez faire* tarkoittaa sananmukaisesti ”antakaa tehdä”, ja johtamisen yhteydessä siitä käytetään vapaata käännöstä ”antaa mennä”. Antaa mennä -johtaja ei pohjimmiltaan omaksu perinteistä johtajan roolia vaan antaa ryhmän valita oman tiensä ja vapaasti päättää toimintaperiaatteensa ja menetelmänsä.

Eri johtamistyylien käyttöön vaikuttavat tietyn tilanteen tai tapahtuman erikoisolosuhteet siten, että kukin tyyli on tarkoituksenmukainen riippuen kulloisestakin tilanteesta tai tapahtumasta. Tehokkain menettelytapa on lopulta se, jonka avulla tehokkaimmin saavutetaan ryhmän tai johtajuutta vaativan tilanteen asettamat päämäärät ja tavoitteet.

Johtajuus ja *Urantia-kirja*

Urantia-kirjassa tuodaan esiin useita johtajia alkaen siitä varhaisesta nisäkäsperheestä, johon Andon ja Fonta syntyivät. Andon ja Fonta mainitaan varhaisen ihmisrodun ensimmäisinä todellisina johtajina. Tehdessään yhteisen päätöksen luopua heimosta ja kulkea omaa tietään he osoittivat monia niistä piirteistä, joiden katsotaan kuuluvan suurille johtajille. Heimon suoman suhteellisen turvan jättäminen vaati rohkeutta, älyä, suunnittelukykyä ja mielenlujuutta. Sen seurauksena ihmiskunnan elämänrata muuttui lopullisesti. Kaksi vuotta sen jälkeen, kun he olivat lähteneet puunlatvakodistaan, syntyi heidän esikoisensa, Sontad; ihmisrotu sai alkunsa, ja andonilaisklaani kasvoi nopeasti ja aloitti ensimmäisen hajaantumisen levittäytyen lopulta kaikkialle maailmaan.

Ihmiskunnan evoluution ja kasvun aikakausina on noussut esiin monia johtajia, jotka ovat vienneet suurin harppauksin eteenpäin kielen, kulttuurin, taiteen, tieteiden ja uskonnon kehitystä. Tunneimme monia heistä nimeltä: Van ja Amadon, Mooses, Abraham, Makiventa Melkisedek, Seet, Johannes Kastaja, Pietari, Paavali, Daavid Sebedeus, Johannes Sebedeus ja Jeesus Nasaretilainen, kuolevaisen lihalliseen hahmoon ruumiillistunut Luoja-Poikamme.

Koko universumi on erinomaisesti organisoitu huolehtimalla johtajuudesta jokaisella tasolla Paratiisista aina paikallisuniversumeihin asti. Sanotaankin, että kun kaksi olentoa saa universumissa suoritettavan tehtävän, toinen heistä osoitetaan johtajaksi.

Urantia-kirja ja ryhmät

Ryhmien muodostumisesta ja toiminnasta on paljon esimerkkejä alkaen ensimmäisistä primitiivisistä perheyryhmistä, klaaneista ja heimoista. Vaikuttavimpiin esimerkkeihin kuuluu Jerusemin sata, Planeettaprinssin ruumiillinen esikunta. *Kun Planeettaprinssi lähtee nuoreen maailmaan, hän ottaa tavallisesti paikallisjärjestelmän päämajasta mukaansa ryhmän vapaaehtoisia ylösnousemusolentoja. Nämä ylösnousemuskelliset ovat prinssin seurassa neuvoina ja auttajina alkuaikojen rodunkobennustyössä. Tämä aineellisten auttajien ryhmä toimii yhdysiteenä prinssin ja asianomaisen maailman rotujen välillä. Urantian Prinssillä Caligastialla oli tällaisia auttajia satajäseninen joukko.* (6)

Nämä sata organisoitiin kymmeneksi eri ryhmäksi:

1. Ravintoasiain ja aineellisen hyvinvoinnin neuvosto, jota johti Ang.
2. Eläintenkesytyksen ja hyötykäytön lautakunta, jota johti Bon.
3. Petoeläinten nujertamisen neuvotia johti Dan.
4. Tiedon levittämiseen ja säilyttämiseen omistautunut opettajakunta Fadin johdolla.
5. Teollisuus- ja kauppakomissiota johti Nod.
6. Ilmoitususkonnon kollegio, jota johti Hap.
7. Terveysten- ja elämänvaalijat, joita johti Lut.
8. Planeetan taide- ja tiedoneuvosto, jonka johtajana oli Mek.
9. Edistyneiden heimosuhteiden johtokunta, jonka päällikkö oli Tut.
- 10 Heimojen välisen koordinoinnin ja rotujen

välisen yhteistyön korkein oikeus, jota Van johti taitavasti.

Luciferin kapinan jälkeen ja Caligastian sadan hajottua kahdeksi eri ryhmäksi lojalaalien jäsenten johtoon asettui Van, joka heidän siirryttyään asumaan Intian länsipuolisille ylängöille muodosti uudelleen nämä kymmenen neuvostoa. — *Van antoi ihmisten asiainhoidon kymmenen neljäjäsenisen komission käsiin, ryhmien, jotka kävivät yksin Prinssin hallintojärjestelmän neuvostojen kanssa.* (7) Nod johti jäljellä olevia kapinallisia. *Epälojaili esikunta vaelsi Dalamatian lubistumisen jälkeen pohjoiseen ja itään. Heidän jälkeläisensä tunnettiin kauan aikaa nodiitteina ja heidän asuinpaikkansa "Nodin maana".* (8) Van jatkoi kuitenkin työtään ja perusti myöhemmin Eedenin puutarhan.

Kun Jeesus ryhtyi muodostamaan apostoliryhmäänsä, hän valitsi kuusi ensimmäistä, jotka vuorostaan valitsivat seuraavat kuusi. *Andreas, ensimmäisenä valittu apostoli, nimitettiin kahdentoista apostolin puheenjohtajaksi ja toiminnanjohtajaksi.* — *Pietari, Jaakob ja Johannes nimitettiin Jeesuksen henkilökohtaisiksi seuralaisiksi.* — *Filippuksesta tehtiin ryhmän isäntä.* — *Natanael huolehti kahdentoista apostolin perheiden tarpeista.* — *Matteus oli apostolikunnan varainbankkija.* — *Tuomas oli matkanjohtaja.* — *Alfeuksen kaksospojat Jaakob ja Juudas osoitettiin väkijoukkojen järjestyksenpitäjiksi.* — *Simon Selootin vastuulle annettiin rentoutumis- ja virkistätymistoimintojen järjestäminen.* — *Juudas Iskariot nimitettiin rabastonhoitajaksi.* — *Tällä tavoin kaksitoista apostolia toimivat heti alussa tapahtuneesta järjestäytymisestä lähtien aina siihen uudelleenorganisointiin saakka, jonka teki tarpeelliseksi kavaltaja-Juudaksen poistuminen riveistä.* (9)

Kaikissa näissä esimerkeissä yksittäiset jäsenet toimivat ryhmänä tarkoin määrättyine tehtävineen ja vastuineen valittujen johtajien johdolla. Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (UAI) organisaatiossa jäsenet voivat järjestäytyä paikallisiksi yhdistyksiksi. Kymmenen täysjäsenä voi muodostaa paikallisyhdistyksen, jolla on neljäjäseninen johtokunta. Kansalliset yhdistykset toimivat paikallisyhdistysten edustajina, ja kunkin kansallisen yhdistyksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja edustavat yhdistystä edustajaneuvostossa RC (*Representative Council*). Palvelujohtokunta ISB (*International Service Board*) palvelee kansallisten yhdistysten tarpeita. Tällä tavalla *Urantia-kirjan* yksittäisille lukijoille on tarjolla organisaatorakenne, joka antaa heille sananvaltaa Urantia-liikkeen piirissä. Tämä ryhmien yhdistelmä muodostaa perustan, jolla päämääränä oleva *Urantia-kirjan* levittäminen voi tapahtua tehokkaasti, päämäärähakuisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Yksittäisten lukijoiden muodostamat opintoryhmät tukevat toisiaan ja edistävät viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen tuntemusta ja ymmärtämistä. Yksilöinä voimme tehdä pieniä asioita; joukkona voimme saada aikaan suuria asioita.

Urantia-konferenssikokemus

Useat Urantia-liikkeen piirissä toimivat ryhmät ovat vuosien mittaan toimineet isäntinä lukuisissa konfe-

rensseissa, joihin yksittäiset jäsenet kokoontuvat seurustelemaan keskenään ja osallistumaan työryhmiin, joissa käsitellään erilaisia *Urantia-kirjaan* ja sen opetukseen liittyviä aiheita.

Tavallisesti ihmiset osallistuvat konferenssiin tavatakseen muita lukijoita, tavatakseen vanhoja ystäviä, tutustuakseen uusiin ihmisiin ja lisätäkseen *Urantia-kirjan* opetusten tuntemustaan. Tämä on konferenssien ja seminaarien sosiaalinen tehtävä.

Näillä tapahtumilla on pohjimmiltaan opetustarkoitus; niiden aikana osanottajat siirtyvät ohjaajan vetämästä työryhmästä toiseen. Suuri määrä eri aiheita vaatii useita ohjaajia, ja osanottajat valitsevat vapaasti työryhmän, johon osallistuvat. He joutuvat usein päättämään, mille työryhmälle antaisivat etusijan, koska eri työryhmät menevät usein päällekkäin. Toisinaan osanottaja on valinnut työryhmän, joka ei täysin vastannutkaan hänen odotuksiaan, kuullakseen sitten muilta, kuinka mainio toinen, samaan aikaan tarjolla ollut työryhmä oli ollut. Tämä voi toisinaan olla hyvin hämmentävää, koska osanottaja tuntee menettäneensä jotakin ja haaskanneensa aikaa.

Ajatelkaapa uutta lukijaa, joka tulee ensimmäiseen Urantia-konferenssiinsä. Ilmoittautumisen yhteydessä hänelle annetaan ohjelmavihkonen, jossa kerrotaan tarjolla olevista täysistunnoista ja työryhmistä. Hän tutkii ohjelmaa ja päättää pelkästään työryhmän otsikon tai vetäjän nimen perusteella, mikä niistä vaikuttaa mielenkiintoiselta, ja suunnistaa sitten tilaisuuden pitopaikalle. Matkalla hän tapaa muita samaan työryhmään osallistuvia; tervehdykset ovat tavallisesti lyhyitä ja ylimalkaisia, sillä työryhmille varattu aika on noin 45 minuutista tuntiin, ja sitten on lähdettävä seuraavaan työryhmään. Tämä toistuu 3–4 päivän ajan. Loppujen lopuksi, riippuen siitä, onko henkilö ujo vai ulospäin suuntautunut, syntyy lyhyitä tuttavuussuhteita muiden osanottajien kanssa. Osallistuttuaan useihin konferensseihin tai seminaareihin hän oppii tuntemaan ”pääpukarit” ja tietämään, kuka kukin on.

Oletetaanpa nyt, ettei konferenssin osanottaja ole ulospäin suuntautunutta tyyppiä mutta osallistuu innokkaasti työryhmiin ja nauttii suuresti konferenssikokemuksestaan tutustumatta kuitenkaan ujoutensa vuoksi lähemmin kehenkään osanottajaan. On todella mahdollista, että konferenssikokemuksesta jää jäljelle melko ontto olo. Työryhmillä on tiukat aikataulut, ja osanottajilla on kiire siirtyä työryhmästä toiseen. Mitään kunnon tilaisuutta muihin osanottajiin tutustumiseen ei ole lyhyitä esittelyjä lukuun ottamatta.

Urantia-liikkeessä vuosikausia mukana olleilla on taipumus pyöriä omissa ryhmissään jättäen uuden osanottajan usein vaille huomiota. Nykyiseen konferenssimalliin ei sisälly mitään menetelmää uusien osanottajien sulauttamiseksi ”vanhojen” lukijoiden ja osanottajien joukkoon. Seurauksena voi olla, että uusi osanottaja tuntee itsensä eristetyksi tai siinä määrin ”äänivallattomaksi”, että hän päättää olla jatkossa osallistumatta konferenssiin ja palaa näin omaan yksinäisyyteensä lukemaan ja opiskelemaan omin päin. Sitä, kuinka usein näin tapahtuu, ei tiedetä; ei ole mitään tilastoja eikä mitään tapaa saada selville, mitä uudesta osanottajasta on tullut.

Nykyisessä konferenssimallissa osanottajat pääsevät harvoin ”muotoutumisvaiheen” yli; jokainen käyttäytyy parhaansa mukaan, konflikteja esiintyy harvoin, ihmiset ovat varovaisia ja pidättyväisiä, ja osanottajien väliset keskustelut ovat ystävällisiä mutta yleensä suppealaisia.

Sotilaskielellä tällä tarkoitettaisiin nimeä, arvoa ja järjestysnumeroa. Keskustelut noudattavat yleensä tuttua kaavaa: ”Hei, minä olen John.” ”Missä asut?” ”Kuinka kauan olet lukenut kirjaa?” ”Mihin työryhmiin olet osallistunut?” Nämä ovat ”turvallisia” kysymyksiä, mutta ne eivät yleensä johda toisen ihmisen syvällisempään tuntemiseen tai edistä pitempiä suhteiden syntymistä.

Jotkut osanottajat käyttävät konferenssia tilaisuutena lomailemiseen. Käydessään jossakin kaupungissa tai maassa ensimmäistä kertaa osanottajat useinkin jättävät jonkin työryhmän väliin mennäkseen katsomaan nähtävyyksiä. Osanottajat ovat vapaita liikkumaan, eikä ole mitään keinoa varmistaa, etteivät ihmiset lähde omille teilleen ja tee, mitä haluavat. Jotkut ajattelevat, että kun he kerran panevat satoja dollareita matkoihin ja konferenssiin osallistumiseen, he haluavat maksimoida kokemuksensa ja saada rahoilleen kunnon vastineen.

HOBY-konferenssikokemus

”*Hugh O’Brian Youth Leadership*” (HOBY) -seminaareilla on takanaan 52 vuoden historia. Innoittava, kasvattava, myötätuntoinen, voimaa antava, innostunut, motivoiva, uudistava, pysyvä ja elämää muuttava.

Muun muassa noilla sanoilla opiskelijat, koulut, vanhemmat, entiset opiskelijat, vapaaehtoiset ja tukijat kuvaavat *Hugh O’Brian Youth Leadership* (HOBY) -organisaatiota. Mitä HOBY sinulle merkitsee?

Vuonna 1958 perustetun HOBYn tehtävänä on innostaa ja kehittää maailmanlaajuisista nuorison ja vapaaehtoisten yhteisöämme omistamaan elämänsä johtajuudelle, palvelulle ja innovaatiolle. HOBY-ohjelmia järjestetään vuosittain kaikkialla Yhdysvalloissa, ja ne on tarkoitettu paikallisille ja kansainvälisille lukio-opiskelijoille.

HOBY-ohjelmat antavat koulujensa valitseville nuorille ainutlaatuisen tilaisuuden oppia johtajuutta, palvelua ja motivaation kehittämistä. HOBY tarjoaa myös aikuisille tilaisuuksia vaikuttaa merkittävällä tavalla nuorten elämään vapaaehtoistyön kautta. Yli 4 000 sitoutunutta vapaaehtoista suunnittelee ja toteuttaa joka vuosi ohjelmia palvelun sekä paikallistasolla että HOBYn johtokunnassa. Vapaaehtoisten epäitsekäiden ponnistusten ja avokätisten lahjoittajien ansiosta lähes 9 000 opiskelijaa osallistuu vuosittain HOBY-ohjelmiin.

Nykyään yli 375 000 ylpeää entistä opiskelijaa, ”alumnia”, tekevät HOBYsta entistä vahvemman. HOBYn alumnit ovat johtajia kouluissaan ja yhteisöissään Yhdysvalloissa ja muualla maailmassa hyödyttäen muita palvelullaan. Haluatko ensi käden tietoa siitä, miten HOBY vaikuttaa? Tule mukaan opiskelijana, kouluna, vanhempana, alumnina, vapaaehtoisena tai tukijana – valitse yksinkertaisesti oma toimintatapasi.” (10)

HOBY-malli

Texas Gulf Coast HOBY -seminariin, joka pidettiin vuonna 2010 Rice Universityn tiloissa Teksasin Houstonissa, osallistui 209 opiskelijalähettilästä. Kustakin alueen lukiosta valitaan ”lähettilääksi” yksi toisen vuoden oppilas osoittamiensa johtajanominaisuuksien perusteella.

HOBY-kokemus on sikäli ainutlaatuinen, että osanottajat jaetaan seminaarin alussa ryhmiin. Ryhmien tunnistena voidaan käyttää värejä (siniset, keltaiset, vihreät jne.), eläimiä (karhut, tiikerit, apinat jne.) tai muita symboleja. Ryhmällä voi usein olla maskotti, joka kuvaa ryhmää täytetyn eläimen tai muun sitä edustavan konkreettisen esineen muodossa.

Jokaiselle HOBY-ryhmälle nimitetään vanhempi ja nuorempi ohjaaja. Vanhempi ohjaaja on yli kaksikymmentävuotias ja usein vapaaehtoinen, joka kuuluu johonkin niistä yleishyödyllisistä järjestöistä, jotka tukevat seminaaria ja/tai siihen osallistuvia opiskelijoita (Lionsjärjestö, Optimistit-järjestö, nuorkauppakamarit jne.).

HOBY-ryhmien ihannekokoko on enintään kymmenen henkilöä, ja kaikki ryhmät istuvat pyöreiden pöytien ääressä samassa suuressa salissa. Kussakin ryhmässä on määrä olla kahdeksan opiskelijalähettilästä sekä vanhempi ja nuorempi ohjaaja. Nuoremmat ohjaajat ovat aina entisiä HOBY-lähettiläitä.

Seminaarin kuluessa pidetään tavallisesti viidestä seitsemään paneelikeskustelua, joiden aiheena ovat kauppa ja teollisuus, TV, radio ja painettu media, politiikka, pankkitoiminta, lääkintäpalvelut, armeija, tekniikka jne. Kunkin puhujan esittelee joku eri ryhmistä valituista lähettiläistä. Puhujille annetaan viisi minuuttia aikaa kertoa omasta erikoisalastaan. Jokaisen paneelin ajasta varataan 20–30 minuuttia lähettiläiden kysymyksille ja niihin vastaamiseen. Siten lähettiläillä on mahdollisuus esittää kysymyksiä, jotka liittyvät heidän omiin harrastuksiinsa ja mielenkiinnon kohteisiinsa.

Seminaarin aikana ryhmille annetaan tehtäväksi valmistaa sketsi, joka esitetään koko lähettiläsjoukolle. Parhaat sketsit palkitaan.

Seminaarin kuluessa arvioidaan opiskelijoiden henkilökohtainen osallistuminen, vuorovaikutus ryhmässä ja heidän osoittamansa johtajanominaisuudet. Seminaarin loppupuolella tuomariraati haastattelee kahdeksaa arvosteluprosessin kautta valittua mies- ja kahdeksaa naispuolista lähettilästä. Arvosteluprosessin päämääränä on valita seminaarin sijaintipaikan paras mies- ja naispuolinen lähettiläs. Nämä kaksi lähettilästä kutsutaan sitten osallistumaan kansainväliseen johtajuuskongressiin WLC (*World Leadership Congress*), joita on järjestetty useissa maissa, mukaan luettuna Kiina, Venäjä, Intia, Kanada ym.

Kiehtovinta HOBY-seminaareissa on seminaarin aikana kehittyvä ryhmädynamiikka. Koska kaikki lähettiläät jaetaan ryhmiin ja jokainen pysyy samassa ryhmässä koko seminaariajan, he tuntevat olevansa kuin yhtä perhettä – HOBY-perhettä. Heille kehittyä myös lujia ja kestäviä yhtävyysuhteita ryhmän muiden jäsenten kanssa. HOBY-alumneja kannustetaan pitämään toisiinsa yhteyttä Facebookin ja muiden verkko-

palvelujen kautta.

On havaittu, että ryhmät käyvät hyvin nopeasti läpi ryhmädynamiikan neljä kehitysvaihetta: muodostumis-, kuohunta-, vakiintumis- ja kypsän toiminnan vaiheen. Fasilitaattorina toimivat vanhempi ja nuorempi ohjaaja yhdessä. Ryhmän johtajana on vanhempi ohjaaja. Ensimmäisen päivän päättyessä ryhmien havaitaan tavallisesti siirtyneen kypsän toiminnan vaiheeseen.

Tämä seminaarimalli on tuottanut hyviä tuloksia yli 52 vuoden ajan. Useat pormestarit, kongressin jäsenet ja senaattorit ovat HOBYn alumneja. Tämä ei tarkoita, etteivät nämä ihmiset olisi nousseet nykyisiin johtaviin aseemiinsa ilman HOBY-kokemusta, mutta he kaikki vakuuttavat, että HOBY-kokemus myötävaikutti heidän myöhempään menestymiseensä johtajina liikelämässä, teollisuudessa ja politiikassa.

Leadership 2011 -symposiumi

Johtajuuden tutkiminen – yhteisön rakentaminen opintoryhmä kerrallaan on teemana UAI:n johtajuus-symposiumissa, joka pidetään 14.–17. heinäkuuta 2011 *Techny Towers Conference and Retreat Center* -keskuksessa Chicagossa Illinois'n osavaltiossa.

Symposiumin ideana on saattaa yhteen UAI:n johtajia kolmipäiväisen tapahtuman merkeissä. Kysymys symposiumin järjestelyistä on vielä auki. Helpoin ja kenties turvallisoin vaihtoehto olisi noudattaa tuttua ja mukavaa konferenssimallia työryhmineen ja luennoitsijoihin, koska monilla konferenssien suunnittelijoilla, ohjaajilla ja niihin osallistuvilla on siitä kokemusta.

Tähän symposiumiin on kuitenkin tarkoitus kutsua useita kansainvälisiä johtajia, jotka eivät ehkä vielä ole tutustuneet siihen malliin, jota lähes kaikissa Urantia-liikkeen konferensseissa on noudatettu. Nähdään, että nyt olisi tilaisuus tehdä jotakin erilaista, jotakin, millä olisi pysyvä vaikutus kaikkiin osanottajiin.

Jokaisen seminaarin ja konferenssin tarkoituksena on tarjota tietoa ja valmennusta eri aloilta. Tämä symposiumi ei tule tekemään poikkeusta siinä suhteessa. On kiistaton tosiasia, että Urantia-liikkeellä on suuri tarve löytää johtajia ja varustaa heidät niillä työkaluilla, joita he tarvitsevat voidakseen olla tehokkaita omalla vaikutusalueellaan. Tarvitaan syventävää tietoa UAI:n Peruskirjasta ja säännöistä, kokousten tehokkaasta johtamisesta, uusien jäsenten hankkimisesta, kirjan levittämisestä sekä menetelmistä opintoryhmien muodostamiseksi ja tukemiseksi eri puolilla maailmaa. Tämä kaikki riittäisi täyttämään koko kolmipäiväisen ohjelman. Symposiumi olisi helppo organisoida normaalin konferenssimallin mukaan, jolloin ihmiset kulkisivat työryhmästä toiseen.

Kysymys on siitä, onko se paras menetelmä. Onko olemassa vaihtoehtoa sille, että tehdään samaa, mitä olemme aina tehneet? Sanotaan, että on järjetöntä tehdä samaa asiaa yhä uudelleen ja toivoa saavansa erilaisia tuloksia. Mitä erilaista me siis haluaisimme saada aikaan?

Parhaimmillaan tämä symposiumi voisi edistää kestävien kansainvälisten henkilösuhteiden solmimista käyttämällä erilaista mallia, johon sisältyisi samankaltainen ryhmäkokemus kuin yllä mainitussa HOBY-

seminaarimallissa. Halutaanko tätä todella? Voimmeko saavuttaa edellä mainitut tavoitteet johtajien kouluttamisessa? Voimmeko tarjota mallin, joka sallisi kestävien henkilökohtaisten suhteiden kehittymisen? Voimmeko saada osanottajista irti parhaat ja loistavimmat ideat, jotka saavat organisaatiomme toteuttamaan suuria asioita?

Kuvitelkaahan konferenssia, jossa sen sijaan, että ihminen jätettäisiin yksikseen osallistumaan moniin eri työryhmiin, sovelletaan mallia, jossa osanottajat jaetaan ryhmiin ja jokainen ryhmä kokee konferenssin ja siihen kuuluvat työpajat tai esitykset ryhmänä. Millaista hyötyä siitä koituisi?

Ryhmän vuorovaikutus edistää yksilön integroitumista toisiin ja antaa hänelle tunteen kuulumisesta johonkin itseään suurempaan. Yksityisestä kokemuksesta tulee jaettu kokemus. Ihmiset eivät yhtä helposti ”lähte omille teilleen” ja tee omia juttujaan, kun he ovat osa suurempaa ryhmää. Heille annetaan tilaisuus tutustua toisiinsa muutenkin kuin pintapuolisesti. He sitoutuvat ryhmäksi ja solmivat todennäköisemmin suhteita, jotka kestävät kauan senkin jälkeen kun konferenssi tai symposiumi on ohi.

HOBY-mallissa on osoitettu, että ohjaus ja ryhmädynamiikka voivat toimia symbioottisella tavalla yhdessä. HOBY-mallissa on ainutlaatuista se, että ohjausta annetaan mahdollisimman vähän ja ryhmä saa antaa palautetta ja laajentaa asiayhteyttä tavalla, joka ei ole mahdollista tiukasti ohjaukseen perustuvassa formaatissa. Kun ryhmä saa tuoda esiin omia kokemuksiaan ja ideoitaan, syntyy yleensä ensiluokkainen tulos, joka ylittää jopa ohjaajien odotukset – kukin oppii toiseltaan.

Kaikkialla maailmassa tapahtuu paljon dynaamista kehitystä: eri kulttuurit kehittävät vaihtelevia menetelmiä tarkoituksiperiensä saavuttamiseksi. Näihin menetelmiin sisälle pääseminen ja niiden hyväksikäyttäminen on haaste, joka on ehkä vaivannäön arvoinen. Ei ole olemassa vain yhtä tapaa perustaa opintoryhmiä, pitää kokouksia tai levittää *Urantia-kirjaa*. Meidän tulee suunnitella formaatti, joka mahdollistaa parhaiden ideoiden esille nousun, ja yhdentää sitten nämä ideat sekä jakaa ne kaikkien UAI:n jäsenten kanssa.

On mahdollista, että symposiumi valitsee hybridimallin, johon sisältyvät sekä vakiintunut, ohjaukseen perustuvien työryhmien menetelmä että HOBY-kokemukseen perustuva ryhmädynamiikkamalli.

Kuvitelkaapa, kuinka osanottajat saapuvat ja heidät liitetään johonkin ryhmään heti ensimmäisenä päivänä. Kullekin ryhmälle annettaisiin nimi, esimerkiksi andoniitit, adamiitit, nodiitit, seetiläiset jne., joka yhdistäisi heidät *Urantia-kirjassa* esiintyviin erilaisiin ryhmiin.

Nämä ryhmät osallistuisivat sitten yhdessä työryhmiin; he kävisivät läpi koko ohjelman yhteen kuuluvana yksikkönä. Työryhmät voisivat ehkä olla sellaisia, joissa ohjaaja esittelee teemansa ja antaa sitten ryhmän toimia vuorovaikutuksessa keskenään keskustellen teemaan liittyvistä kokemuksistaan, samalla kun heille annettaisiin tilaisuus vaihtaa ideoita keskenään. Ohjaaja toimisi fasilitaattorina varmistaen sen, että ryhmät pysyvät asiassa. Ryhmässä aikaansaadut päätökset ja ideat

voitaisiin merkitä muistiin esiteltäväksi edelleen suu-remmalle osanottajajoukolle. Useat ryhmät voisivat osallistua samaan työryhmään ja siirtyä suurempana joukkona työryhmästä toiseen. Ihanteellisin järjestely olisi sellainen, jossa kaikki ryhmät olisivat samassa huoneessa, suuressa salissa, mutta tilojen puute voi estää tämän.

Tarkoituksena olisi kerätä yksittäisten ryhmien työn tulokset koosteeksi, joka jaettaisiin kaikille osanottajille symposiumin päätyttyä. Osanottajat esittelisivät sitten tämän koosteen omille paikallisille yhdistyksilleen ja/ tai opintoryhmilleen. Kullakin niistä on mahdollisuus valita se, mikä toimii parhaiten juuri heidän tilantees- saan.

Kun pieni ryhmä toimii tiiviissä yhteistyössä kolmen päivän ajan, syntyy jäsenten välille läheisiä henkilökohtaisia suhteita. Ryhmiä voitaisiin kannustaa pitämään yhteyttä symposiumin jälkeenkin ja jakamaan edelleen kokemuksiaan. Tällaisen kokemuksen tuloksena olisi yksilöiden parempi keskinäinen ymmärtämys. Ihmisten välistä veljeyttä edistetään saattamalla yhteen yksilöitä, jotka tekevät yhteistyötä yhteisen päämäärän hyväksi jakaen toistensa kokemukset.

Oikein suunniteltuna tätä ryhmiin perustuvaa konferenssimallia voitaisiin suosia ja toteuttaa koko Urantia-liikkeen piirissä. Ajatelkaahan, että käytyään kymmenessä tällaisessa konferenssissa osanottaja on solminut läheisiä henkilökohtaisia suhteita jopa sadan ihmisen kanssa. Uusista lukijoista ja konferenssin

osanottajista tulee välittömästi osa suurempaa ryhmää. Ystävyyssuhteita syntyy huomattavasti enemmän kuin tavanomaisessa konferenssimallissa.

Siis ei enää miksi vaan miksi ei?

Lähdeluettelo

1. Forsyth, D.R. (2006) *Group Dynamics*
2. *The CEDA Meta-Profession Project. Group Process.* Retrieved on September 27, 2008
3. Cherner, M.M. (2002). *Meta-cognitive, social, and emotional intelligence of transformational leadership: Efficacy and Effectiveness.* R.E. Riggio, S.E. Murphy, F.J. Pirozzolo (Eds.), *Multiple Intelligences and Leadership.*
4. Kouzes, J. and Posner, B. (2007). *The Leadership Challenge, CA: Jossey Bass*
5. Bass, B.M.& Bass, R. (2008). *The Bass handbook of leadership Theory, research, and managerial applications* (4th ed.). New York: Free Press.
6. *Urantia-kirja*, luku 50:3, s. 57:3
7. *Urantia-kirja*, luku 67:6, s. 759:5
8. *Urantia-kirja*, luku 67:4, s. 758:0
9. *Urantia-kirja*, luku 139:1–12, s. 1548–1565
10. <http://www.hoby.org/about.php>

Kääntänyt Leena Kari

Opintoryhmien todellinen arvo ja tarkoitus

SHEILA KEENE LUND
USA

Kaikkialla maailmassa ilmenee kasvavaa kiinnostusta opintoryhmätoiminnan edistämiseen. Tämä onkin loogista, saimmehan seuraavan ohjeen ilmoituksenantajilta: ”Perustakaa tuhansia opintoryhmiä ja kääntäkää kirja monille kielille. Näin kirja on valmiina odottamassa, kun taistelu ihmisen vapaudesta lopulta voitetaan, ja maailma on taas kerran turvallinen paikka Jeesuksen uskonnolle ja ihmiskunnan vapaudelle.”

Mutta mikä tekee opintoryhmästä opintoryhmän? Mikä on sen tarkoitus ja arvo? Yleensä opintoryhmä määritellään säännöllisesti kokoontuvaksi pieneksi ihmisryhmäksi, joka keskustelee yhteisistä opintoaiheista. Yleisesti ottaen kaikista opintoryhmistä on saatavissa seuraavat hyödyt, ja meidänkin tulee tarkastella säännöllisesti, kuinka omien opintoryhmiemme osalta nämä yleiset tavoitteet toteutuvat:

1. Opintoryhmät voivat olla hyödyllisiä, kun opiskeluaan uutta tietoa ja uusia käsitteitä. Ne antavat tilaisuuden ajatella ääneen, jakaa ideoita ja oppia toisilta.

2. Ryhmä voi motivoida sinua, jos oma otteesi opinnoista alkaa lipsua. Muut ryhmäläiset voivat

kannustaa eteenpäin.

3. Pieni ryhmäkoko kannustaa kysymysten esittämiseen.

4. Kokousten aikana ryhmän jäsenet kuuntelevat ja keskustelelevat informaatiosta ja käsitteistä, mikä tuo vahvan kuuloon perustuvan ulottuvuuden oppimiskokemukseen.

5. Todennäköisesti yksi tai useampikin ryhmäläinen ymmärtää vaikeita käsitteitä tai tuo esiin ajatuksia, joita yksittäinen jäsen ei tulisi ajatelleeksi.

6. Uusia arvokkaita opiskelutapoja voi omaksua ryhmän toisilta jäseniltä.

7. Vertailemalla ryhmän jäsenten tietoja voi täyttää omissa tiedoissaan olevia aukkoja.

8. Opettamalla ja selittämällä muille jäsenille oppii hallitsemaan tietoa ja käsitteitä. Opettaminen edellyttää kokonaisvaltaista aiheen hallitsemista.

9. Sanotaan, että ajoittain opiskelu voi tuntua tylsältä. Ryhmän sisäinen vuorovaikutus voi kuitenkin tehdä opiskelusta nautittavaa ja antaa mahdollisuuden sosiaalisen kanssakäymiseen.

Yllämainittujen henkilökohtaisten hyötyjen lisäksi Urantia-opintoryhmien ainutlaatuinen tehtävä on keskittyä viimeisen aikakautisen ilmoituksen tutkimiseen ja hyödyntää saavuttamaamme tietoa yhteiskunnassa, aina kun se on mahdollista. Kullekin opintoryhmän jäsenelle lankeaa lisäksi yksi tärkeä velvollisuus ja haaste: omien kykyjen kasvattaminen niin, että voi elää todeksi Jeesuksen paljastaman rakkauden ja palvelun uskonnon.

Tässä kohdin *Urantia-kirjan* lukijasta voi tuntua: ”Niinhän minä olen tehnyt – enkä koskaan ole tuntenut itseäni näin hengelliseksi.” Et ole yksin vaikutelmasi kanssa. Monet meistä ovat pitkään olleet hengellisiä etsijöitä, ja olemme rukoilleet ja mietiskelleet suuren osan elämäämme. Olemme palvelleet yhteisöämme ja tutustuttuamme *Urantia-kirjaan* sisällyttimme sen vasta-kaikua saaneet opetukset maailmankatsomukseemme emmekä voineet olla tuntematta itseämme onnekkain sikäli, että teos ”löysi” meidät. Elämä sai uuden merkityksen samoin kuin käy sorretuille ja uskonnottomille, kun he löytävät Jumalan joko *Raamatun*, *Koraanin*, *Veda-*kirjojen tai *Talmudin* kautta.

Samalla kun tämä uusi tieto ja ylevä kokemus voi laajentaa näkemystämme mahdollisuuksistamme ja kohottaa ihanteitamme ja arvojamme, se ei välttämättä tarkoita sitä, että päätöksemme ja tekomme asettuisivat automaattisesti näiden ihanteiden mukaisiksi. Historia on täynnä manipuloivia, itsekkäitä ja turmiollisia Jumalan nimeen vannovia johtajia, jotka itseään täynnä ja fanaattisina kiihkoilevat omasta mielestään hyvien asioiden puolesta. Vaikka suuri osa maailmasta vannoo Jumalan nimeen, moraalinen tietoisuus ja henkinen käsityskyky soittavat toista viulua teknologisen edistyksen vanavedessä.

Urantia-kirja julkaistiin toisen maailmansodan jälkeisellä kaudella, jolloin Yhdysvaltain hengellisyys painotti pyhiin paikkojen, kuten kotien, kirkkojen ja temppelien, tärkeyttä. 1960-luvulla Yhdysvaltain hengellisyys ryhtyi ”etsimään” – etsimään pyhiä hetkiä ja löytämään tiensä lukuisten mutkikkaiden ja sekavien hengellisyyden merkitysten keskellä. Historia on osoittanut, ettei kumpikaan hengellisyyden muoto, ei pyhiä paikkoja sen paremmin kuin pyhiä hetkiä korostavakaan hengellisyys, riitä pitämään yllä sellaista yhteiskuntaa, jonka jäsenet pystyisivät koko ajan edistyneen tuomaan ilmi kasvavaa kykyä rakkauteen ja toistensa kunnioittamiseen. Edellinen kannustaa riippuvuuteen sellaisista myötäsyttyisistä epäluotettavista yhteisöistä, jotka keskittävät liikaa huomiota pikemminkin paikkaan kuin ihmisten tarpeiden koko kirjoon tässä monimutkaisessa maailmassa. Jälkimmäinen puolestaan on liian hajanainen antaakseen sitä sosiaalista tukea, jota tarvitaan rohkaisemaan sitä vakautta ja antaumuksellisuutta, joita tarvitaan, jotta kasvaisi hengellisesti ja kasvaisi kypsästi luonteen lujudessa.

Käytäntöön suuntautunut hengellisyys sai alkunsa, kun ihmiset halusivat syventää suhdettaan pyhää kohtaan, ja se innoitti uuteen sitoutumiseen sosiaalisen palvelemisen ja palvontaan. Yksilöt katsovat velvollisuudekseen käyttää säännöllisesti aikaa oman elämänsä perimmäisen pyhyiden lähteen palvomiseen, sen yhteyteen pääsemiseen, sen kuuntelemiseen ja tiedostamiseen. Hengellisyyden harjoittaminen ilman merkitysten laajenemista on kuitenkin tutkimusmatka uusiin maihin vanhojen merikarttojen avulla; paikallistamme ehkä rannikkoviivan, muttemme löydä sataman kallisarvoista tyventä. Merkityksissä täytyy tapahtua edistymistä, jotta erotamme aidot hengelliset kokemukset keinotekoisista hyvyyden tuntemuksista ja muuntaaksemme jumalallisuuden kokemisemme mielekkäiksi toimiksi, jotka todella edistävät ihmisten välisen veljuskunnan rakentumista maailmassamme.

Kuinka siis Urantia-opintoryhmät auttavat meitä, kutakin kerrallaan, kohottamaan yhteiskuntaa sellaisilla tavoilla, johon mikään aiempi sukupolvi ei ole kyennyt yltämään?

Ensinnäkään kaikki Urantia-opintoryhmät eivät ole samanlaisia. Jotkin ovat eloisia, ja mielipiteitä luetun tulkinnasta ja sen kokemisesta vaihdetaan avoimesti, samalla kun uudet jäsenet kysyvät kokeneemilta lukijoilta. Toisten ryhmien työskentelytapa taas rajoittuu ennakkoon sovittujen jaksojen lukemiseen, eikä henkilökohtaiseen soveltamiseen uhrata montakaan ajatusta. Kuitenkin kaikkien Urantia-opintoryhmien tärkein anti liittyy mahdollisuuteen edistää Jumalan ja universumin ymmärtämisen ykseyttä. Jokainen opintoryhmä osallistuu tähän vuorollaan kaikkialla maailmassa jäsentensä ponnistelujen kautta heidän löytäessään aina vain uusia hengellisiä merkityksiä ja korkeampia arvoja uskonnollisissa kokemuksissaan sekä älyllisissä päätelmissä ja tulkinnoissa.

Urantia-kirjassa esitetty kosminen perspektiivi annettiin maailmankatsomusten kohottamiseksi ja saattamaan teot korkeimpien ihanteiden mukaisiksi. Tämän tiedon ja kykenevyyden saavuttamista ei voi verratta viikoittaiseen kirkossakäyntiin tai kahdesti kuussa kokoontuvaan Urantia-opintoryhmään, eikä sellaiseen tunteeseen, että hengellisyys on näin tullut tyydytetyksi vähäksi aikaa. Maailmankatsomukseksi kohottaminen merkitsee vakaata sitoutumista sellaiseen, että sovittaa uskomuksensa *Urantia-kirjan* haastaviin käsityksiin. Tavoitteena on rakentaa uusi ja houkutteleva elämän filosofia, joka vetää puoleensa sen, mikä mielessä on hyvää, ja esittää haasteen sille, mikä sielussa on parasta. Tämä sitoumus ravistelee sielua, ja kysymys kuuluu: kuinka valmis olen objektiivisesti tutkimaan uutta käsitystä, johon en ehkä osaa suhtautua tai jota pidän kenties ihan vääränä? Olenko halukas käyttämään tarpeeksi aikaa sopeuttaakseni tämän uuden käsityksen omaan tietämykseeni osatakseni esittää johdattavat kysymykset ja ymmärtää paremmin muiden jäsenten näkökantoja. Viidennessä aikakautisessa ilmoituksessa meille annetun kaikenkattavuuden saavuttaminen kohottaa henkilökohtaista elämänfilosofiaamme. Kun opintoryhmän jäsenet kasvavat *Urantia-kirjan* esittämän

maailmankatsomuksen syvyyden, laajuuden ja täsmällisyyden omaksumisessa, moniulotteinen visio hengellisestä kehityksestä ja sitoumus nykyisen lähestymistavan kyseenalaistamisesta, muovaamisesta ja kohottamisesta kasvaa eksponentiaalisesti.

Toisekseen Urantia-opintoryhmät voivat antaa tarpeellisen sosiaalisen tuen, joka tarvitaan rohkaisemaan ryhmän jäsenten vakaata antautumista hengelliselle kasvulle (sisimmässä olevan Henkeen virittyneenä) sekä luonteenlujuuden kypsymiseen, mikä on olennaista Jeesuksen uskoa johdonmukaisesti elletessä.

Meistä on tullut taitavia ”hengellisessä ohiajossa – uppoudumme hengellisiin käytäntöihin ja uskomuksiin välttääksimme kipeiden tunteidemme, hoitamattomien haavojemme ja kasvutarpeidemme käsittelyn”. *Urantia-kirja* selvittää, että kasvu sinänsä on tiedostamatonta, mutta meidän tulee tietoisesti ja sitkeästi ruokkia kasvua tukevia olosuhteita. Uudet hengellisyyden merkitykset johtavat uusiin ajattelun ja olemisen tapoihin; meidän tulee olla auliita eliminoimaan hengellinen ohiajo ja poistumaan omalta mukavuusalueeltamme. Tämän tehtävän suorittaminen on jatkuvaa sydä-

men ja mielen ponnistelua, mutta tämän taivalluksemme myötä tuotamme ”hengen hedelmiä”.

Urantia-opintoryhmät ovat järjestäytyneet avartamaan tietämystä ja ymmärrystä viidennestä aikakautisesta ilmoituksesta. Mutta tämän tavoitteen saavuttaminen päättyy lyhyeen, elleivät jäsenet laajemmassa määrin kasvata kykyään elää sitä rakkauden ja palvelun elämää, jota Jeesus eli. Ihmisveljeskunnan hengellinen edistyminen vaatii jäsenten sitoutumista kaikkeen tarvittavaan älylliseen, moraaliseen ja hengelliseen työhön. Tällä matkalla ei ole oikoteitä tai helppoja polkuja. Lyhyellä aikavälillä jokaisen jäsenen sydämessään ja mielessään hellimä edistys näkyy kasvavana kykynä rakkauteen, järjestöjemme kukoistuksena ja laajenemisena sekä ilmoituksen pariin etsittyvien väkimäärien kasvuna. Pitemmällä aikavälillä yhteiskunta heijastaa meille ne hedelmät, jotka ovat tulosta yhteisistä ja intohimoisista ponnistuksistaamme elää ihmisveljeskunta todeksi, se lopullinen määränpää, joka esitetiin ilmoituksenantajien meille osoittamassa toimeksiansossa.

Kääntänyt Risto Mäntynen

Saamamme kutsu

– uusi ilmoitus Jeesuksesta ja hänen valtakunnastaan

PRESTON THOMAS
Yhdysvallat

Palvelukutsu

Urantia-kirja julistaa, että elävä usko on Jumalaa tuntevaa ja ihmistä palvelevaa: *elävä uskonnollinen usko on enemmän kuin ylevien uskomusten yhdistelmä. Se on enemmän kuin ylevä filosofinen oppirakennelma. Se on elävä kokemus, jossa on kysymys hengellisistä merkityksistä, jumalallisista ihanteista ja korkeimmista arvoista. Se on Jumalaa tuntevaa ja ihmistä palvelevaa* [101:8.2]. Lyhyessä toteamuksessaan ilmoituksenantajat tekevät selväksi, että muitten palveleminen on elävän uskon olennainen puoli. Itse asiassa toteamuksesta on helppoa päätellä, että ellemme ole mukana tuollaisessa palvelussa, meiltä puuttuu elävää uskoa.

Ja kukapa ei olisi ainakin ajoittain tuntenut tätä palvelukutsua? Tätä tarvetta palvella maailmaamme ja uppoutua työhön, josta tunnemme, että se on kutsuksemme? Varsin paljon siinä, mitä elämässä puuhamme, on merkityksetöntä; siinä ei ole todellista tarkoitusta. Mutta kun antaudumme mainitunlaiseen palvelemiseen, elämämme saa uutta merkitystä ja uusia arvoja. Emme enää tuhlaa aikaa ja Jumalan antamia lahjojamme vaan käytämme niitä tavalla, joka on hänelle mieluinen.

Mutta vaikka tajuammekin, että epäitsekäs palveleminen on hyvää ja oikein ja vaikka saatammekin tuntea halua mennä mukaan sellaiseen palvelemiseen,

miten voimme tietää, minkälaista palvelumme tulisi olla? Miten löydämme ja valitsemme itsellemme ihan teellisen ja parhaan palvelumuodon?

Vastaaminen näin tärkeään kysymykseen vaatii mielestäni, että ensin ja hellittämättömästi käännyimme sisimmässämme olevaan Jumalan puoleen. Hänen vastauksensa ei voi olla väärä, emmekä voi eksyä, jos kuljemme hänen tietään. Jeesus turvautui tällaiseen menettelyyn, ja meidän on viisasta seurata hänen esimerkkiään. Jeesuksen tavoin meidänkin tulisi viettää merkittävästi aikaa pitämällä yhteyttä Jumalaan, pyytämällä rukouksissamme hänen ohjaustaan. Tämän lähestymistavan mukaisesti ehdotankin, että muotoilemme kysymyksemme palvelumme muodosta uudelleen: ”Millaiseen palveluun Jumala meitä kutsuu?”

Urantia-kirja ohjaa meidät Jeesuksen luo

Jos lähdemme liikkeelle tällaisin vilpittömin asentein kääntyä ensin ja tiiviisti sisimmässämme olevan Jumalan puoleen, olemme oikealla tavalla valmiita käyttämään muita käytettävissämme olevia opastuksen lähteitä. Meille harvoille onnekkaille, joiden siunauksena on uusi totuuden ilmoitus, ehdotan, että katsoimme lisäksi *Urantia-kirjaan* saadaksemme sieltä apua ja ohjausta. Mihin suuntaan se meitä viittoilee? Minkälaista palvelua se meidät kutsuu tekemään?

Pyrkiessämme vastaamaan tähän kysymykseen meidän tulisi ottaa huomioon, että on monia hyviä asioita, joihin Urantia-ilmoitus saattaa meitä kutsua. Mutta osoittaako se meidät johonkin ainoaan ja tiettyyn suuntaan? Jos, niin mihin?

Kysymykseen vastatessamme meidän on hyvä heti alkuun tehdä selväksi yksi asia, mihin *Urantia-kirja* ei meitä kutsu: Se ei kutsu meitä taipaleelle levittämään *Urantia-kirjoja* pitkin maailmaa. Se on jalo päämäärä, ja sen aika tulee ihan varmasti, mutta sen aika ei ole vielä. *Urantia-kirja* ei kutsu meitä sellaiseen tehtävään.

Itse asiassa yksi *Urantia-kirjan* merkittävimmistä piirteistä on se, ettei se ole itsekeskeinen. Vaikka se on viides aikakausikohtainen totuuden ilmoitus, se ohjaa meitä johdonmukaisesti ei itsensä puoleen vaan Jeesuksen luo. Kuunnelkaa, mitä *Urantia-kirja* sanoo siitä, miten tärkeä Jeesus on: *Mitä kaikkea ihminen tietääkin, suurin arvo on kuitenkin sillä, että tuntee Jeesuksen uskonnollisen elämän ja tietää, miten hän sen eli.* [196:1.3]

Huomatkaa, että ilmoittajat olisivat voineet sanoa: ”Mitä kaikkea ihminen tietääkin, suurin arvo on kuitenkin sillä, että osaa *Urantia-kirjan* ja sen, mitä se opettaa”. Mutta eivätpä sanoneet! Tämän tosiasian (sen, että uusi ilmoitus ohjaa seuraajansa *aikaisemman* ilmoituksen, Jeesuksen, puoleen) merkittävyys jää usein huomaamatta. Kaikkine uusine ilmoitettuine asioineen ja sen opetusten täyteläisyyksineen lukijuskovan huomio kiinnittyy itse kirjaan. Mutta vaikka se onkin viimeisin aikakautinen totuuden ilmoitus, *Urantia-kirja* ylistää johdonmukaisesti *Jeesusta* ja ohjaa meidät *hänen* elämänsä ja opetustensa pariin. Meidän on tarpeen suhtautua tähän vakavasti, mikäli haluamme olla uskollisia uudelle ilmoitukselle ja käyttää sitä vilpittömästi elämämme oppaana. Toisin sanoen: Urantia-lukujen antaman suunnan oikea seuraaminen tarkoittaa sitä, että Jeesus asetetaan etusijalle ja *Urantia-kirja* toiselle sijalle.

Moneen kertaan ja monin eri sanoin *Urantia-kirja* ohjaa meitä Jeesuksen luo ja tuo esiin uuden ilmoituksen hänen elämästään ja opetuksistaan. Sivulta 1866 löytyy selkein ja täsmällisin ohjaus. Kuunnelkaa, mitä ilmoittajat sanovat maailman lähitulevaisuudesta: *Täytyy tapahtua Jeesuksen tosiasiallisten opetusten henkinberääminen, niiden sellainen uudelleen esiintuonti, että se mitätöi hänen varhaisten seuraajiensa työn – –.* [170:5.19] Huomatkaa, että *Urantia-kirja* selkeästi **kehottaa** Jeesuksen oikeiden opetusten uudelleenesittämiseen ja henkiinherättämiseen. Huomatkaa lisäksi kirjan profetoivan, että paluu Jeesukseen ja hänen opetuksiinsa muodostaa seuraavan edistysaskelen ihmiskunnan uskonnollisessa evoluutiossa.

Paitsi että *Urantia-kirja* ohjaa maailmaa Jeesuksen luo sen sijaan, että se ohjaisi maailman itseensä, se toteaa myös, että tämän paluun ajankohta on juuri nyt. Esimerkiksi kohdassa 195:9.5 ilmoituksenantajat sanovat: *Se hetki on koittamassa, jolloin nykypäivän vääristyneen ja kompromisseilla pilatun kristinuskon oikeat ja alkuperäiset perustukset – Jeesuksen reaalin elämä ja opetukses – löydetään uudelleen.* Pankaa merkille avaussanat: *Se hetki on koittamassa.* Se on eloisa ja väkevä kielikuva. Sen merkitys on selkeä ja tarkka. Se merkitsee, että aika löytää uudelleen todellinen Jeesus ja hänen pelas-

tava sanomansa ei ollut sata vuotta sitten eikä se ole 100 vuoden päässä. Se on **nyt**.

Tätä käsitystä Jeesuksen paluun nykytarpeesta laajennetaan luvussa 195, jossa ilmoituksenantajat lausuvat: *Nykyajan kulttuurille täytyy antaa hengellinen kaste esittämällä sille uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä, ja sitä on valaistava uudella ymmärryksellä hänen ikuisen pelastuksen evankeliumistaan.* [195:10.1] Ilmoittajat käyttävät tässä perin voimakasta sanaa ”täytyy”. Hehän sanovat: ”Nykyajan kulttuurille täytyy antaa hengellinen kaste esittämällä sille uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä.” Nykyajan kulttuuri tarkoittaa *meidän* kulttuuriamme – tässä ja nyt – ja sen täytyy merkitä, että tämä hengellinen kaste aivan varmasti tapahtuu.

Maailmamme tämänhetkinen oikean Jeesuksen tarve paljastuu myös seuraavasta lausumasta luvussa 196: *Aika on kypsä näkemään ihmis-Jeesuksen kuvaannollinen kuolleistanousu hautakammioistaan keskellä yhdeksäntoista vuosisadan aikana kertyneitä teologisia perinteitä ja uskonnollisia dogmeja.* [196:1.2] ”Aika on kypsä” tarkoittaa minulle kahta seikkaa. Ensinnäkin se merkitsee ilmeisesti, että nyt on aika tehdä työtä uuden Jeesusta koskevan ilmoituksen hyväksi, mutta lisäksi se merkitsee, että maailma on saavuttanut sellaisen tilanteen, että se on valmis hyväksymään tämän uuden ilmoituksen. Näin ollen tällä työllä on hyvät menestymisen mahdollisuudet. Mikäli siis menemme mukaan tähän ponnistukseen, emme purjehdi vasten tuulta, vaan toimimme pikemminkin sopusoinnussa Korkeimman ja aikamme todellisten tarpeiden kanssa.

Lähdimme liikkeelle kysymyksestä ”minkälaista tulisi ihmiskunnalle osoittamamme palvelun olla?” Arvelen, että *Urantia-kirjassa* annettu vastaus on selkeä: Palvelumme tulisi keskittyä siihen, että tuomme esille *uuden Jeesusta ja hänen opetuksiaan koskevan ilmoituksen.* Tämä ohje meille toistetaan kirjan sivuilla toistamasta päästyä, ja siihen liittyy se lisäpainotus, että uuden ilmoituksen ajankohta on nyt.

On vielä kolmaskin pakottava syy meidän osallistua tähän uuteen ilmoitukseen. Sillä vaikka monet tuovatkin oman panoksensa Jeesuksen oikean evankeliumin uuteen löytämiseen, *vain meillä on Urantia-kirjan* myötä hallussamme verraton Jeesuksen elämän ja opetusten kirjaus. Älkää erehtykö, sillä tämä kutsu koskee **meitä, tässä ja nyt**. Ja muistakaamme ottaa todesta ilmoittajien varoitus luvussa 176: *Millainen baltuunne uskottu totuus on, sen mukaan vaatii totuuden Mestari tilityksen.* [176:3.7]

Jeesus johdattaa meidät Valtakuntaan – Jumalan tahtoon

Mikäli noudatamme Urantia-ilmoituksen neuvoja ja käännyimme Jeesuksen elämän ja opetusten puoleen, niin mitä sieltä löytyy? Toisin sanoen, mihin suuntaan Jeesus meitä ohjaa? Mikä on hänen keskeisin ja perustavanlaatuisin opetuksensa?

Maan päällä ollessaan Jeesus puhui keskeisimmästä sanomastaan valtakunnan evankeliumina. Tämän mukaisesti hänen perusopetuksensa keskipisteessä oli valtakunta; hän puhui siitä taivaan valtakuntana tai

Jumalan valtakuntana. Hän sanoi: *”Etsikää ensin taivaan valtakuntaa”* [196:0.8], ja hän omisti koko elämänsä sen perustamiseen tänne maan päälle.

Jeesuksen seuraajilla oli kuitenkin vaikeuksia ymmärtää hänen valtakuntäkäsittettään. Jeesus tiesi, että hänen opetuslapsensa olivat hämmentyneitä eivätkä ymmärtäneet hänen keskeisintä opetustaan puhtaasti hengellisestä valtakunnasta, johon kuuluu Jumalan hallitusvalta ihmisen sisimmässä. He olivat ylen määrin omistautuneita käsitykselle ulkonaisesta poliittisesta valtakunnasta, jonka päämiehenä Jeesus Messiaan asemassa toimisi. Luvussa 170 ilmoittajat lausuvat: *Hän oli tietoinen sekasorrosta, joka vallitsi hänen apostoliensa ja opetuslastensa mielessä sellaisten termien kuin ”taivaan valtakunta” ja ”Jumalan valtakunta” merkityksestä ja tarkoituksesta, termien, joita hän vaihdellen käytti oman lahjoittautumistehtävänsä määrittäen.* [170:1.1]

Vaikka siis voimmekin osoittaa Jeesuksen keskeisen käsitteen ”taivaan valtakunnaksi”, ratkaistavaksemme jää vielä toinen elintärkeä kysymys: Mitä taivaan valtakunta on? Mitä Jeesus tästä valtakunnasta ensisijassa opettaa? Vastauksen tulisi olla maailmalle selkeä, vaan se ei ole. Itse asiassa valtaosa kristillisestä maailmasta on kadottanut näköpiiristään Jeesuksen ensisijaisen opetuksen ja istuttanut sen sijalle moninaiset opetukset hänen persoonastaan. Jeesuksen uskonnon sijasta useimmat tuntevat vain uskonnon Jeesuksesta. Me sen sijaan olemme taas perin onnekkaita sikäli, että hallussamme on *Urantia-kirja* auttamassa meitä vastaamaan kysymykseen valtakunnan ensisijaisesta merkityksestä. Yksi kokonainen lukuhan (170) käsittelee tätä aihetta. Luvun alkupuolella ilmoituksenantajat korostavat sitä, että vaikka Jeesus opetti useita valtakuntäkäsityksiä, hän päätti lausumansa aina sanoihin *valtakunta on sisimmässänne*. Vaikka Jeesus siis toisinaan opetti tulevaisuuteen kuuluvan valtakunnan tuloa, hän korosti aina sisimmässä olevaa valtakuntaa. Eli hänen primaarinen opetusensa koski sisäistä hengen valtakuntaa vastakohtana ulkoiselle jumalalliselle hallitusvallalle.

Kyseisen valtakuntaluvun lopulla (170:5.19) ilmoituksenantajat esittävän perin tarkkarajaisen muotoilun Jeesuksen valtakuntäkäsitellemme; toimimme viisaasti, jos painamme sen mieleemme. Ilmoittajat sanovat, että Jeesuksen ensisijassa opettama valtakuntäkäsike kuului: *hänen taivaallisen Isänsä tahto, joka ilmenee hallitsevana ja kaiken muun ylittävänä uskovien sydämissä.*

Jos hyväksymme tämän valtakunnasta esitetyn määritelmän, huomaamme, että se tavoite, johon Jeesus ohjaa seuraajiaan, ei ole sen enempää eikä vähempää kuin Jumalan tahdon laajeneminen kanssaihmisemme sydämessä. Kysymys on valtavasti suuremmasta tavoitteesta kuin pelkästä hyvine sanojen puhumisesta, hyvien tekojen tekemisestä tai edes *Urantia*-ilmoitukseen uskoviin piiriin laajentamisesta. Se tarkoittaa sitä, että meidän tulisi Jeesuksen seuraajina ja *Urantia*-ilmoitukseen uskovina omistautua tosiasialliseen Jumalan hallintovallan perustamiseen ja vakiinnuttamiseen veljämme ja sisariemme sydämessä täällä maan päällä.

Tämä pyrkimys saada muut antautumaan Jumalan hengelliseen hallitusvalttaan, käymään tosiasiallisesti

läpi hengellinen mielenmuutos niin, että valitsee Jumalan hallitsemaan ja vallitsemaan elämäänsä, on suurenmoinen ja jalo tehtävä. Mutta miten me tämän tärkeimmistä tärkeimmän tehtävän toimitamme? Miten olemme tehokkaimillamme? Tässäkin suhteessa *Urantia-kirja* antaa meille arvokasta apuaan. Se korostaa, että paras keino taivaan valtakunnan perustamiseksi ihmiskunnan sydämiin on se, että tuetaan paluuta Jeesuksen ja hänen aitojen opetustensa pariin. Toistakaamme ilmoituksenantajien kutsu kohdassa 170:5.19: *Täytyy tapabtua Jeesuksen aktuaalisten opetusten henkiinberääminen.*

Mitä ne ”Jeesuksen aktuaaliset opetukset” ovat, jotka meitä kutsutaan herättämään henkiin? Mikä on se Jeesuksen todellinen evankeliumi, joka kadotettiin Helluntain innostuksessa? On suuri totuus, että olemme kaikki Jumalan, rakastavan taivaallisen Isämme, lapsia. Kuunnelkaa Jeesuksen sanoja kohdassa 193:0.4: *Kebotan teitä aina muistamaan, että tehtävänänne on julistaa valtakunnan evankeliumia ihmisten keskuudessa, eli sitä, että Jumalan isyys on todellista ja ihmisen asema Jumalan poikana on totta. – – Valtakunnan evankeliumin pelastava totuus on edelleenkin se, että ihminen on uskon kautta Jumalan poika. – – Maailman eniten kaipaama tieto on se, että ihmiset ovat Jumalan poikia ja että he uskon kautta voivat tosiasiallisesti käsittää tämän jalontavan totuuden ja sen joka päivä kokea.*

Näillä tärkeillä lausumillaan Jeesus piirtää valtakunnan evankeliumin selkeät rajat. Niin ikään hän ohjaa selkein sanoin seuraajiaan keskittymään ennen mitään muuta tähän totuuden evankeliumiin. Hän korostaa tämän opetuksen ensisijaisuutta lausussaan, että se on *maailman eniten kaipaama tieto*. Jos siis luomme katseemme Jeesukseen, kohdistamme ponnistuksemme hänen evankeliumiopetukseensa, jonka mukaan olemme kaikki Jumalan poikia ja tyttäriä. Tämän tulisi olla se yksi ja ainoa pelastavan uskon totuus, jota me kaiken muun ylittäen pyrimme välittämään.

Toisin kuin kunnioituksen ansaitsevat pyrkimyksemme levittää *Urantia*-ilmoitusta, tämä opetus Jumalan lapseudestamme on helppo hyväksyä ja ottaa lämpimästi vastaan, kuuli sen kuka tahansa. Tämä käsite siitä, että ”olet Jumalan lapsi” on erityisen helppo opetettavaksi lapsille – sekä omille että niille, joiden kanssa tulemme kanssakäymisiin. Teini-ikäiset ja nuoret aikuiset ovat hekin varsin vastaanottavaisia tätä innoittavaa sanomaa kohtaan. Jeesuksen evankeliumi Jumalan lapseudesta on suoraviivaisin ja tehokkain tapamme laajentaa valtakuntaa.

Toinen syy toimia valtakunnan hyväksi: ”sivilisaation nykyinen kriisi”

Jeesus ohjaa meitä sisimmässämme olevaan valtakuntaan ja työhön juuri tuon valtakunnan laajentamiseksi. Siinä on tähän työhön omistautumiselle täysin pätevä syy. Mutta meillä, jotka elämme 21. vuosisadan maailmassa, on toinenkin aivan erityinen ja tärkeä syy. Näyttää nimittäin siltä, että elämme kasvavien ongelmien ja uhkaavan kriisin aikoja. Kohdassa 195:8.10 ilmoituksenantajat vahvistavat aiheellisiksi huolestamme nyky-yhteiskunnan ongelmista ja suunnas-

ta. He sanovat: *Tämä sekularistinen ihmisyhteiskunta on verrattomasta materialistisesta tuloksellisuudestaan huolimatta hiljalleen hajoamassa.* Ja kohdassa 195:8.5 he esittävät yhteiskuntamme välitöntä tulevaisuutta koskevan ennusteen: *Kahdennenkymmenennen vuosisadan sekularismi tuntuu vahvistavan, ettei ihminen tarvitse Jumalaa. Mutta varokaa! Tämä ihmiskunnasta esitetty jumalaton filosofia tulee johtamaan vain levottomuuksiin, vihamielisyteen, epätoivoon, sotaan ja maailmanlaajuiseen katastrofiin.*

Meidän, jotka elämme näitä kuohuvia aikoja uhkaavan katastrofin hämöttäessä tulevaisuudessa, tulisi päästä selkeään käsitykseen siitä, että suuren kriisin aikoina vain suoralla valtakuntayhteydellä Jumalaan on arvoa. Sellaisena aikana emme turvaa ja opastusta saadaksemme voi ryhtyä tutkimaan kirjaa, turvautua kirkkoon, teologiaan tai omakohtaiseen ajatteluun. Tarvitaan jotakin enemmän: vaaditaan sisäinen hengellinen yhteys Jumalaan, mikään muu ei riitä. Kuten *Urantia-kirja* kohdassa 99:2.1 toteaa: *Vain omaakohtaiseen hengelliseen kokemukseen perustuva todellinen uskonto voi sivilisaation nykyisessä kriisissä toimia hyödyllisesti ja luovasti.* Muistakaa tämä toteamus, sillä siinä paljastuu kaksi tärkeää totuutta omasta ajastamme. Ensiksi: nykyisivilisaatio on kriisissä. Toiseksi: mitä tällaisena kriisi aikana tarvitaan, on todellista, hengelliseen kokemukseen perustuvaa uskontoa, valtakunnan uskontoa.

Tätä tärkeää kaksoiskäsitystä nykyajan kriisistä ja vastavuoroisesti todellisen uskonnon tarpeesta kosketellaan *Urantia*-ilmoituksessa tavan takaa. Esimerkiksi kohdassa 99:1.3 ilmoituksenantajat sanovat siitä maailmasta, jossa elämme: *Ja nyt enemmän kuin koskaan maailman historiassa ihmisielen on tarpeen tutkia huolellisesti moraalin piirtämiä merikortteja ja pitää tarkasti silmillä uskonnollisen opastuksen antamia kompassisuuntimia.*

Ja kohdassa 99:4.6 *Urantia-kirja* esittää seuraavan mitä paljastavimman ja ällistyttävän tarkan kuvan ajastamme ja sen tarpeista: *Kahdennenkymmenennen vuosisadan psykologisesti epävakaisina aikoina, keskellä tieteen aikakauden pyörremyrskyn kaltaisten siirtymävaiheiden aiheuttamia taloudellisia mullistuksia, moraalin akanvirtoja ja sosiologisia ristiaallokoita ovat tubannet ja taas tubannet miehet ja naiset joutuneet hämmennyksiin, niin kuin ihminen vain voi joutua. He ovat huolestuneita, levottomia, pelokkaita ja epävarmoja, eivätkä he osaa asettua aloilleen. Enemmän kuin koskaan ennen maailman historiassa he tarvitsevat terveen uskonnon suomaa lohdutusta ja tasapainottavaa vaikutusta.*

Meidän, jotka tiedostamme ”sivilisaation nykyisen kriisin”, pitäisi valmentautua auttamaan muita näkemään uhkaava kriisi ja suoriutua siitä voitollisina. Jeesuksen opettama sisäinen valtakunta on jokaisessa yksilössä hänen todellinen elämänlankansa kyseisinä koettelemuksen aikoina. Ja ottakaamme varteen se, että jos kriisi onnistuu auttamaan henkilöä astumaan valtakuntaan tai etenemään siinä, siinä tapauksessa kriisi on koitunut asianomaisen ihmisen suureksi siunaukseksi.

Pyrkiessämme valmentamaan itseämme ja muita uhkaaviin maailmantapahtumiin meidän pitäisi uskoakseni kääntyä Jeesuksen puoleen ja ottaa varteen

hänen juuri ennen kuolemaansa apostoleilleen Öljymäellä osoittamansa sanat. Siellä hän valisti apostoleitaan näillä sanoin: *Enkö ole koko tämän ajan opettanut sinulle, että yhteytesi valtakuntaan on hengellinen ja yksilökohtainen, se on kokonaan asia, joka kuuluu henkilökohtaiseen kokemukseesi hengessä sen uskon oivalluksen kautta, että olet Jumalan poika? Mitä minun vielä tulee lisätä? Kansakuntien kukistuminen, valtakuntien luhistuminen, epäuskoisten juutalaisten hävittäminen, aikakauden päätyminen tai jopa maailmanloppu, mitä tekemistä tällaisilla seikoilla on sellaisen ihmisen kanssa, joka uskoo tämän evankeliumin ja joka on kätkenyt elämänsä ikuiseen valtakunnan varmuuteen?* [176:3.2].

Jeesus antaa tässä apostoleilleen ohjeita siitä, miten selviytyä uhkaavasta kriisistä, mutta hän puhuu tietenkin myös meille siitä, miten selviämme omasta kriisistämme. Käänny Jumalan puoleen, käänny sisimmässäsi olevan hengellisen yhteyden – Häneen omaamasi henkilökohtaisen yhteyden – puoleen. Näin meidän tulisi menetellä. Reaktiomme mihin tahansa suureen kriisiin tulisi olla tämän mukainen; samoin sen reaktion, jota opetamme muille.

Valmennammepa itseämme tai muita kriisiin tai noudatammepa Jeesuksen ja *Urantia-kirjan* antamaa elämämme ohjausta, kummassakin tapauksessa meitä kehoitetaan toimimaan taivaan valtakunnan laajenemisen hyväksi.

Laajentaessanne valtakuntaa kunnioittakaa kristinuskoa ja käyttäkää Raamattua, eritoten neljää evankeliumia

Miten tästä parhaiten selviydymme? Miten toimittaisimme tämän suuren työn valtakunnan laajentamiseksi? Millaisten menettelytapojen ja metodein tulisi ohjata pyrkimyksiämme?

Ensiksi tulee oivaltaa, että tämä Jeesuksen ja hänen oikean evankeliuminsa elvytys ei tapahdu suoraan *Urantia-kirjan* kautta, sillä sellainen tarkoittaisi, että potentiaalisen uskovon olisi omaksuttava 2100-sivuinen uuden totuuden ilmoitus. Se nyt vain on liian paljon, ja siihen kuluisi liian paljon aikaa. Maailmamme on kriisissä; yksinkertaiset perustotuudet – Jeesuksen yksinkertaiset perustotuudet – ovat tarpeen, ja niitä tarvitaan juuri nyt.

Oivaltakaamme myös, että hyvät tarkoituserät eivät takaa menestystä. Meidän on oltava viisaita. Ehdotan, että käännyimme taas Jeesuksen puoleen opastukseemme. Oppikaamme häneltä. Millaisia menettelytapoja ja metodeja hän noudatti pyrkimyksissään laajentaa valtakuntaa? Kaikki hänen menettelytapansa ansaitsevat tulla tarkastelluiksi, mutta kaksi niistä on erityisen oleellista tämän päivän ponnistuksillemme.

Ensiksi: Jeesus muokkasi opetuksensa kuulijoidensa tottumusten ja ymmärryksen mukaisiksi. Hän puki esittämänsä totuudet sanoiksi, jotka kuulijat voivat ymmärtää ja hän käytti esimerkkejä, jotka olivat lähellä heidän reaalielämänsä kokemuksia. Eikä hän opettanut liikaa. Hän olisi voinut sanoa ja tehdä paljon enemmän, mutta hän ei niin menetellyt. Hän tiesi, että sellaisten seikkojen opettaminen, jotka oli-

vat liian kaukana kuulijoiden käsityskyvystä ja kokemuksesta, ei toimisi, vaan johtaisivat sivupoluille, pois hänen keskeisen sanomansa selkeydestä ja ymmärrettävyydestä.

Toiseksi: Hän ylisti sitä, mikä on hyvää kuulijoiden jo hyväksymissä opetuksissa. Juutalaisiin kohdistuneessa toiminnassaan Jeesus vahvisti sitä, mikä juutalaisuskonnossa on parasta. Hän ei pyrkinyt raastamaan seuraajiensa vakiintuneita uskomuksia ja hän osoitti aina asiaankuuluvaa kunnioitusta heidän tavoilleen ja perinteilleen. Usein hän vahvisti ja käytti juutalaiskirjoitusten kohtia pyrkiessään saamaan oman opetuksensa kuulijoiden tajuntaan.

Meidän tulisi toimia samoin. Kun Jeesus eli ja opetti etupäässä juutalaisten keskuudessa, sen sijaan se kulttuuri, jonka piirissä me elämme, on pohjimmiltaan kristillinen. Mikäli aiomme mennä maailmaan, jossa elämme – kristittyyn maailmaan – meidän tulisi ensiksi kunnioittaa heidän perinteitään; toiseksi meidän tulisi vahvistaa yhteiset uskomuksemme ja kolmanneksi meidän tulisi esittää entistä laajempi ilmoitus Jeesuksesta tavalla, joka on mahdollisimman sopusoinnussa heidän uskomusjärjestelmänsä kanssa.

Urantia-kirjan lukijoille on lisäksi mitä opettavaisinta tajuta selkeästi se, että *Urantia-kirja* itsessään antaa pontta erittäin myönteiselle ja kunnioittavalle näkemykselle kristinuskosta. Esimerkiksi kohdassa 195:9.1 sanotaan: *Älkää jättäkö huomaamatta hengellisen perintöosan arvoa, sitä totuuden virtaa, joka soljuu vuosisatojen halki aina materialistisen ja sekulaarin aikakauden hedelmättömiin aikoihin asti.* Ja kohdassa 195:10.12 meille neuvotaan asianmukaista suhtautumista kristinuskoon seuraavin sanoin: *Se on monia rotuja edustaneiden Jumalaa tuntevien ihmisten monien aikakausien kuluessa yhteen kertyneen moraalisen neuvokkuuden aikaansaannos, ja se on todellakin ollut maan päällä suurimpia hyvän puolesta toimivia voimia. Yhdenkään ihmisen ei siis tulisi sen myötäsyyntöisistä ja bankituista puutteista huolimatta suhtautua siihen kevyesti.*

Itse asiassa *Urantia-kirja* menee niinkin pitkälle, että se sanoo kristillisen kirkon olevan jopa *toukkakotelo, jonka sisällä Jeesuksen käsityksen mukainen valtakunta nyt uinuu.* [170:5.21] Tehtävämme on herättää tämä valtakuntakäsitys ja puhaltaa siihen uutta puhtia, ja ilmoituksenantaja selvästikin ohjaavat meitä työskentelemään kristinuskon kanssa ja sen kautta. Meitä ei kutsuta hävittämään tuo toukkakotelo vaan mieluummin auttamaan perhonen sen sisältä. Kuunnelkaa, miten ilmoittajat innostavat meitä eteenpäin – yhdessä kristinuskon kanssa – suurenmoisessa visionkaltaisessa lupauksessaan kohdassa 195:10.16: *Urantian suuri toivo on siinä mahdollisuudessa, että uusi ilmoitus Jeesuksesta uusin ja entistä laajemmin esityksin hänen pelastavasta sanomastaan hengellisesti yhdistäisi rakastavan palvelun puutteissa hänen nykyisten tunnustuksellisten seuraajiensa monilukuiset perheet.*

Jeesus siteerasi opettaessaan usein juutalaiskirjoituksia, joten meidänkin tulisi käyttää hyväksemme kristillisiä kirjoituksia eli *Raamattua*. Jeesuksen ilmoituksen ja hänen evankeliuminsa levittämisen tarkoituksessa meidän tulisi luottaa eritoten *Uuden testamen-*

tin kirjoihin Matteus, Markus, Luukas ja Johannes. Näillä neljällä kirjalla on se erityisansio, että ne omistautuvat yksinomaisesti Jeesuksen elämälle ja hänen opetuksilleen. Lisäksi niillä on puolellaan se merkittävä etu, että ne hyväksytään laajalti Jeesuksen elämän ja hänen sanojensa arvovaltaisina kirjauksina. Ne ovat parasta siinä, mitä *Urantia-kirja* luonnehtii totuuden virtana, joka juoksee materialistiseen aikaamme.

Huomion keskittäminen kirjaan vietyihin Jeesuksen opetuksiin ja *hänen opetustensa korottaminen kaiken muun yläpuolelle* lue meille erinomaiseen tilanteeseen kaikkiin muihin uskonnonharjoittajiin nähden. Tämä tarkoittaa sitä, että voimme sekä erottautua monista kristillisistä lahkoista että saavuttaa niistä useimpien hyväksynnän. Henkilökohtaisessa elämässämme voimme perheenjäsenille ja ystäville puhua helposti Jeesuksesta ja hänen valtakunnastaan. Mainitun piirin ulkopuolisessa maailmassa voimme tällä keinoin saavuttaa laajimman mahdollisen kuulijakunnan lyhyimmässä mahdollisessa ajassa. Voimme puhua kaikille provosoimatta vastarintaa; voimme käyttää hyväksi olemassa olevia aineistoja aloittaaksemme uuden ilmoituksen vaatiman työn!

The Life and Teachings of Jesus on arvokas työväline

Olemassa olevien kirjoitusten käyttöön Jeesuksen esittämien totuuksien opettamisessa liittyy kuitenkin ongelmia. Raamatullisista kirjauksista puuttuu se totuuden kokonaiskuva ja se puhtaus, jotka ovat *Urantia*-lukujen myötä tulleet tietoomme. *Urantia-kirja* kehottaa sitä paitsi esittämään uuden ilmoituksen, joka mitätöi Jeesuksen ensimmäisten seuraajien tekemät virheet. Emme siis halua käyttää hyväksi aineistoja, jotka pyrkivät pitämään esillä ja vahvistamaan näitä erheitä.

Nämä Jeesuksen valtakunnan opettamiseen liittyvät ongelmat, silloin kun hyödynnetään *Raamattua* ja vältellään sekaan pujahtaneita erheitä, tosiasiajn vääristymiä ja vääriä opetuksia, voidaan useimmin ratkaista keskittymällä yksinkertaisesti neljään evankeliumiin.

Jäljelle jää silti merkittäviä ja käsittelyä vaativia ongelmia. Erheet (kuten neitseestä syntyminen) ja virheelliset ideat (kuten sovitusoppi tai oppi *Raamatun* erehtymättömyydestä) yhdistetään edelleen Jeesuksen aitoihin opetuksiin. Sanoja, joita Jeesus ei lausunut, esitetään yhä hänen lausuminaan, ja tapahtumien (kuten Jeesuksen kävely veden päällä tai epäpuhtaiden henkien asettuminen sikalaumaan) epätodudellinen kulku esitetään faktana. Jeesuksen elämän tapahtumien aikajärjestys ei sekään ole aina kohdallaan eikä selkeä. Ja sen sijaan, että meillä olisi yksi helposti seurattava yhtenäinen kertomus hänen elämästään, meillä onkin neljä erilaista selontekoa. Tarvitsemme paremman, selkeämmän ja täysimääräisemmän kuvan todellisesta Jeesuksesta ja hänen tosiasiallisista opetuksistaan.

Tällaiset mietteet saivat minut (vuoden 1985 paikkeilla) ryhtymään *The Life and Teachings of Jesus* [Jeesuksen elämä ja opetukset] -kirjan kirjoittamiseen.

Tahdoin luoda nimenomaan kirjan, joka olisi sellainen luotettava totuuden lähde, jonka voisin antaa lohdutukseksi ja opastukseksi muille.

Kirjan perusideana on ottaa kaikki todenmukaiset säkeet neljästä evankeliumista ja yhdistää ne oikeaan järjestykseen *Urantia-kirjan* esittämän kronologian mukaisesti. Erheelliset kohdat jätin yksinkertaisesti pois. Tavoitteena oli tuottaa sellainen kirja Jeesuksen elämästä ja opetuksista, jonka useimmat kristityt voisivat täysin hyväksyä ja joka olisi samalla täysin sopusoinnussa *Urantia-kirjan* opetusten kanssa.

Tämä kirja avaa uusia mahdollisuuksia niille, joita kiinnostaa Jeesuksen totuuksien välittäminen ja opettaminen kristilliselle maailmalle. Yksi *The Life and Teachings of Jesus* -kirjan erityisen hyödyllisistä piirteistä on se, että siitä saamme *kielen yhteiseen kommunikointiin* – sanat ja totuudet, jotka ovat sekä raamattu-uskovaisten että *Urantia*-ilmoituksen seuraajien hyväksyttävissä. Keräämällä yhteen ja järjestämällä Jeesusta koskevat totuudelliset säkeet tähän kirjaan tiivistyy melkoisen määrän sellaista totuutta, joka on yhteistä melkoiselle joukolle muita uskovia. Sen myötä voimme nopeasti huomata, mitkä totuudet sisältyvät *Raamattuun*, ja niin ne ovat käytettävissä opetuksessa helppoina referensseinä. Voimme käyttää näitä evankeliumien sanoja sekä opettaaksemme uutta totuutta että elvyttääksemme ja syventääksemme jo hyväksytyjä totuuksia. Voimme lisäksi esittää näitä Jeesuksen totuuksia *Urantia*-ilmoituksesta lähtevän uuden valon opastamina. Voimme tällä tavoin käyttää hyväksytyjä *Raamatun* kohtia Jeesuksen todellisen evankeliumin elvyttämiseen ja hänen ensimmäisten seuraajiensa tekemien virheiden häivyttämiseen.

Uskon todella, että kirjani voi olla arvokas työväline pyrkimyksissämme levittää Jeesuksen ilmoitusta ja hänen valtakuntaansa. Siinä esitetään uudelleen Jeesuksen elämä ja opetukset niin, että se on rakennettu kokonaan *Raamatun* kohdista, samalla kun se on täysin vapaa erehdyksistä, vääristä opeista ja uskonnollisista opinkappaleista, jotka yleisesti yhdistetään *Raamattuun*. Kaikki krisityt ja monet muukin tunnistavat nämä evankeliumeista olevat sanat ja kunnioittavat niitä. Jeesuksen vääristymättömän elämäntarinan ja opetusten, kaikesta ympäröivästä kristillisestä opetuksesta ja dogmista puhdistettuina tulisi itse asiassa osoittautua sekä ei-uskovien että muihin uskontoihin kuuluvien kannalta hyväksyttäväksi. Kirja itse otetaan yleensä melko hyvin lahjana vastaan; näin ollen se tarjoaa hyväksyttävän ja luotettavan ilmoituksen Jeesuksesta, jonka ilmoituksen voimme jättää muille heidän lohdutukseksi, opastukseksi, innoitukseksi ja valistukseksi. Mikä tärkeintä on, että se toimii kanavana, jonka kautta voimme välittää uuden ilmoituksen Jeesuksesta ja hänen valtakunnastaan täällä ja nyt.

Toimintakutsu

Yhteenveto: Tehtävämme on selkeä. Meidän on määrä työskennellä Jeesukseen puoleen kääntymisen ja hänen elämäänsä ja opetuksiaan koskevan uuden ilmoituksen hyväksi. Tämä tarkoittaa, että meidän on

tarpeellista antaa etusija hänen keskeisimmälle opetukselleen eli taivaan valtakunnalle ja hänen ensisijaiselle valtakuntakäsittelleen, joka on ”Jumalan tahto hallitsevana ja kaiken muun ylittävänä uskovan sydämessä”. Lisäksi meidän on tarpeen keskittyä Jeesuksen todelliseen evankeliumiin poikaudesta Jumalan suhteen suoraviivaisimpana ja vaikuttavimpana keinona valtakunnan laajenemiseen. Tässä työssä sen oivalluksen, että tämä kutsu on osoitettu meidän ajallemme ja meidän sukupolvellemme, tulee aktivoida meitä ja antaa meille ytyä. Ja meidän tulee suhtautuva vakavasti velvoitteisiin ja velvollisuuksiin, jotka tulevat sen tosiasian myötä, että meidän, ja vain meidän, hallussamme on uusi ilmoitus Jeesuksesta. Viime kädessä meitä tulisi kannustaa toimintaa se ymmärrys, että nykysivilisaatiomme on kriisissä ja tarvitsee Jeesuksen moraalista kompassia ja todellista uskontoa enemmän kuin koskaan ennen.

Mikäli noudatamme tätä kutsua, meitä ei jätetä eväittä. Meitä ohjaavat sisimmässämme oleva Jumala, Jeesus ja *Urantia-kirja*. Ja tuodaksemme tehokkaasti todenmukaisen Jeesuksen ja hänen varsinaisen evankeliuminsa maailman tietoisuuteen, siihen meillä on raamatulliset kertomukset. Apunamme Jeesusta koskevan uuden ja entistä laajemman ilmoituksen esille tuomisessa hyväksytyjä *Raamatun* kohtia käyttäen mutta menneisyyden erehdyksiä välttäen meillä on viimeisenä myös *The Life and Teachings of Jesus*.

Niille, jotka vastaavat tähän suurenmoiseen palvelukutsuun, esitän muutamia ehdotuksia välittömiksi toimiksi jo tänään:

Aluksi meidän täytyy ymmärtää, että menestyksellinen Jeesuksen ja hänen valtakuntansa tarjoaminen muille edellyttää, että *olemme itse valtakunnassa*. Tämä tarkoittaa, että Jumalan tahdon täytyy totisesti hallita omassa sydämessämme. Meidän tulisi keskittää oma tahtomme Jumalan tahdon täyttämiseen ja kommunikoida hänen kanssaan päivittäin pyrkinessämme tietämään ja tekemään hänen tahtonsa. Meidän on tarpeellista noudattaa *Urantia-kirjan* kehotusta ja tottua kaikissa tilanteissa siihen, että valintamme ja sen vahvistus ovat: ”*Minun tahtoni on, että sinun tahtosi toteutuu.*”

Toiseksi, sen jälkeen kun olemme varmistaneet valtakunnan perustamisen ja pysyvyyden omassa sydämessämme, meidän on tarpeellista valmentautua mielellisesti Jumalan hallitusvallan pystyttämiseen muiden ihmisten sydämessä. Meidän on tarpeellista antautua tämän työn suorittamiseen, tulevaisuuden suunnitteluun ja valmistaa itsemme toimimaan tehokkaasti sisimmässä olevan valtakunnan hoivaajina. Meidän täytyy rohkeasti päättää ja tietoisesti toimia sen hyväksi, että teemme työtä tullaksemme yhä pysyvämmiksi Jeesuksen ja hänen oikean, valtakunnan poikautta koskevan evankeliuminsa julistajiksi.

Kolmanneksi voimallinen tapa, jolla voimme toimia valtakunnan hyväksi juuri nyt, on vahvan rukouselämän ylläpitäminen. Voimme oppia rukoilemaan vilpittömästi ”tapahtukoon Jumalan tahto” vas-

tauksena sekä itsemme että muiden ongelmiin ja tarpeisiin. Kun esimerkiksi edessämme on tärkeä päätöksenteko tai vaikeita tilanteita, voimme kehittää tavan rukoilla tässä tilanteessa ”tapahtukoon sinun tahtosi”. Tällainen suhtautumistapa ei vain auta meitä ratkaisemaan ongelman tai siirtämään sen sivuun, vaan mikä on merkittävämpää, se auttaa meitä kasvamaan valtakunnassa. Niin ikään, kun ajattelemme perhepiirimme, ystäviemme ja tuttaviemme ongelmia ja tarpeita, niin jos rukoilemme ”tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi” kyseisessä henkilössä tai tilanteessa, toimimme kumpikin valtakunnan leviämisen hyväksi kyseisessä persoonassa ja olemme avuksi heidän yksilöidyissä ongelmissaan. Tällainen reaktio on lisäksi ihanteellinen ja tuloksellinen reagointitapa niiden henkilöiden suhteen, jotka aiheuttavat vaikeuksia ja vaivaa; se on ihanteellinen tapa noudattaa Jeesuksen kehotusta ”rukoilkaa vihamiestenne hyväksi”. Viime kädessä meidän tulisi rukoilla säännöllisesti, että ”Jumalan tahto toteutuisi” maassamme ja maailmassamme. Jeesuksen meille opettama täysi rukous kuuluu: ”Tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa.”

Neljänneksi meidän tulisi keskittää opetusponnistuksemme Jumalan poikauteen. Tämä opetus siitä, että olemme kaikki rakastavan taivaallisen Isän poikia ja tyttäriä, on sekä helppo julistettavaksi että useimpien sen kuulevien saman tien hyväksyttävissä. Se on suoraviivaisin ja tuloksellisin tapamme laajentaa valtakuntaa. Meidän on tarpeen todellistaa yhä laajemmin omaa poikauttamme ja sitten pyrkiä levittämään tätä pelastavaa uskoa kaikin sellaisin keinoin, joihin pystymme.

Viidenneksi meidän tulisi valmistautua itse ja opettaa muita pitämään silmällä taivaan valtakuntaa ensisijaisena reaktionamme kriiseihin. *Urantia-kirja* puhuu meille selkein sanoin, että nyky-yhteiskunta on kriisitilassa ja että se, mitä nykyisessä hajoavassa maailmassa maailmassa eniten tarvitaan, on turmeltumaton uskonto – Jeesuksen uskonto; valtakunnan uskonto. Meidän tulisi tietoisesti ja rohkeasti tehdä valinta sen hyväksi, että turvanamme on valtakunta, sisimmäisin hengellinen yhteytemme Jumalaan, ensimmäisenä reaktionamme koettelemuksiin ja kriiseihin. Sen jälkeen meidän tulisi opettaa tämä reagoimistapa muille. Tässä hankkeessa meillä on mahdollisuus saada voimaa ja inspiraatiota siitä ymmärryksestä, että kriisiaika on myös suurten mahdollisuuksien aikaa sekä henkilökohtaiselle kasvulle että valtakunnan totuuksien levittämiselle. *Urantia-kirjaban* sanoo kohdassa 195:9.3 ajastamme seuraavaa: *Ja tällaiset suurten koetuksen ja uhkaavan tappion ajat ovat aina suuren ilmoituksen aikoja.* Voimme siis käyttää itseään kriisiä tehokkaana välineenä, joka auttaa valtakunnan levittämispyrkimyksiämme.

Kuudenneksi meidän tulee muistaa, että Jeesus pyrki aina puhumaan kuulijoidensa kielellä, pukemaan lausumansa totuudet sanoiksi, joihin he osasivat suhtautua ja ne helposti käsittää. Voimme hel-

poimmin ja tuloksellisemmin tavoittaa ystävät, naapurit ja ylipäätään maailman harmonisoimalla sen, mikä kristinuskossa on parasta, ja käyttämällä hyväksymme *Raamatun* kirjoituksia valtakunnan laajenemisen auttamisessa. *The Life and Teachings of Jesus* -kirjassa meillä on luotettava kokoelma raamatullisia opetuksia, jotka voimme esittää muille ohjeeksi, lohduksiksi ja opastukseksi. Ja koska kysymyksessä on puhdistettu evankeliumien uudelleenesitys, se voi alkaa Jeesuksesta kertovien, mutta Jeesuksen evankeliumin syrjäyttäneiden evankeliumien aikaansaamien ongelmien ratkaisemisen. Lyhyesti sanoen voimme tehdä valtakuntaa tunnetuksi nyt ja tehdä sen laajimmalle mahdolliselle kuulijakunnalle käyttämättä siinä suoraan *Urantia-kirjaa* ja käyttämällä sen sijaan viisaasti ja tehokkaasti raamatullisia kirjauksia Jeesuksen elämästä ja opetuksista.

Seitsemänneksi, vaikka kuusi edellä esitettyä toimintatapaa toimivatkin harmonisoidakseen meidät Jeesuksen suuren kutsun ja *Urantia*-ilmoituksen kanssa, tarvitaan silti vielä enemmän: meidän tulee pyrkiä löytämään sen omakohtaisen muodon valtakunnan palvelemisessa, jonka Jumala kehottaa mitä toteuttamaan. Meillä kaikilla on oma tilanteemme ja omat kykymme, jotka saattavat olla hyödyksi taivaallisen valtakunnan työssä. Meidän on käännettävä Jumalan puoleen tietääksemme sen erityisen valtakuntaa palvelevan työn, jonka hän haluaisi meidän suorittavan, sen palveluksen, joka on yksilöllistetty omien lahjojemme, kykyjemme ja mahdollisuuksiemme mukaiseksi. Mahdollisuuksia on monia, mutta löytäessämme sen erityisen valtakuntapalveluksen, jota Jumala kutsuu meidät tekemään, löydämme elämällemme korkean merkityksen ja tarkoituksen. Tavoitamme sen, mikä on meidän osamme.

Joten eteenpäin! Olemme saaneet kutsun, ja tarjolla ovat toimet, joihin voimme ryhtyä vastauksena tuohon kutsuun. Se on jalo tehtävä ja suurenmoinen hanke, toden totta ihmeteltävä tilaisuus, jonka tulisi innoittaa meitä kaikkia. *Urantia-kirjan* kohdan 195:10.6 sanoin: *On esitetty kutsu lähteä mukaan jännittävään yritykseen uuden ja perin pohjin muotoaan muuttaneen ihmisyyhteiskunnan rakentamiseksi – –, ja tämän kutsun tulisi sykähdyttää kaikkia häneen [Jeesukseen] uskovia tavalla, jolla ihmisiä ei olekaan sävähdetty sitten niiden aikojen, jolloin he vaelsivat maan päällä hänen lihallisina kumppaneinaan.*

Kuunnelkaapa taas kerran *Urantia-kirjan* selkeäsainainen kutsu: *Uskonto tosiaankin tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa.* [195:9.4] Olkaamme noita uusia johtajia! Olkaamme niitä ”uusia opettajia”, joista *Urantia-kirja* puhuu esittäen heidät johtajuuden ja innoituksen toteuttavina *hengellinen renessanssin* hyväksi. [195:9.4] Tulevaisuus on meidän käsissämme, ja ajamamme asia tulee voittamaan! *Urantia-kirja* lupaa näin kohdassa 195:9.2. Kuunnelkaa tätä profetiaa: *Uusi ja täydempi ilmoitus Jeesuksen uskonnosta tulee väijäämättä valloitta-*

maan materialistista sekularismia edustavan imperiumin ja kumoamaan koko maailmaa otteessaan pitävän mekanistisen naturalismin.

Joten marssikaamme eteenpäin! Ajamamme asia tulee voittamaan!

Kääntänyt Seppo Kanerva

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €
Irtonumerot: 4,50 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkii toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset Muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa Yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomenoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA